Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1486 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 3 februarie 1954

In numărul de azi:

Poartă-te ca un om adevărat

Despre mame se poate vorbi la infinit — a spus Gorchi. Despre duioasa dragoste de mamă au scris poeme întregi Eminescu, Coşbuc, Vlahuţă, Cerna şi mai toţi poeţii noştri. Aproape că nu există scriitor care să nu fi fost impresionat şi să nu îi zugrăvit puternic — în opera sa — chipul luminos al mamei. Şi nu există om cinstit care — mai devreme sau mai târziu — să nu simtă cât de mult înseamnă această fiinţă blândă, bună şi ocrotitoare. Părinţii ne îndrumă primii paşi în viaţă, se îngrijesc, veghează necontenit asupra noastră, se străduesc să ne creeze un cămin plăcut, să ne ferească de griji şi necazuri.

Unii tineri s'au învăţat să creadă că toate acestea li se cuvin în mod firesc, s'au deprins să se considere în casă simpli musafiri, care vin la masă şi la dormit şi uită că adevăratul sens al relaţiilor familiale este dragostea reciprocă, atenţia, grija şi respectul. Câtă bucurie poate produce părinţilor o scrisoare venită dela fiul plecat departe de casă, sau un dar, cât ar fi el de neînsemnat, venit dela copilul iubit. Alteori, tinerii cred că sunt îndeajuns de maturi şi că se pot dispensa de sfaturile şi părerile bătrânilor.

De mult de tot ni s'a păstrat o istorioară despre o ţară îndepărtată, unde tinerii au socotit că nu mai au nevoie de bătrâni şi i-au omorît pe toţi. Numai un băiat n'a vrut să-l omoare pe tatăl său şi l-a ascuns într'o peşteră. Un împărat vecin, aflând ce se petrece în ţara tinerilor, şi-a zis că a sosit momentul să-i înrobească. Le-a trimis o solie să-i ameninţe cu război, dacă nu-i înapoiază frânghia împletită din raze de lună, frânghie pe care, cică, o împrumutase cetăţii, încă pe când era condusă de bătrâni. Acum le părea rău tinerilor că i-au omorât pe toţi bătrânii şi n'au pe cine să 'ntrebe de frânghie. Atunci, tânărul care şi-a călcat jurământul, îndrăzni să spună că tatăl său mai este în viaţă. Il aduseră pe bătrân în sfatul cetăţii şi-l întrebară dacă ştie ce s'a făcut cu frânghia. „N'am auzit nicicând pomenindu-se de aşa ceva, dar spuneţi-i împăratului vecin că noi avem multe frânghii şi nu ştiţi care este a lui, aşa că să vă dea o bucăţică dintr'o astfel de frânghie împletită din raze de lună, să vedeţi cum arată". La primirea acestei veşti, împăratul vecin le spuse sfetnicilor: „M'aţi minţit! Mai sunt bătrâni în cetate, care să-i sfătuiască de bine, aşa că nu-i vom putea învinge" — şi-a renunţat să mai facă război.

Tâlcul acestei istorioare este limpede. Tineretul are calităţile sale, entuziasmul creator, în stare să mute munţii din loc, voioşia, vigoarea fizică şi sufletească, dar în nici un caz nu se poate lipsi de experienţa bătrânilor. Părinţii noştri au trecut prin multe, au ceeace se numeşte „şcoala vieţii", au o judecată mai domoală, mai dreaptă, şi în dezvoltarea ţării noastre, este nevoie de îmbinarea tuturor acestor calităţi. Şi tineri şi bătrâni şi tată şi fiu, muncesc din toată inima, se folosesc de toate însuşirile lor pentru a construi împreună socialismul. Deaceea şi legăturile familiale sunt astăzi mai puternice ca oricând. Ceeace le uneşte este ţelul comun spre care năzuiesc toţi membrii familiei, dragostea şi respectul reciproc.

Câteodată însă, unii tineri uită de respectul ce-l datorează părinţilor.

La uzinele „Progresul" din Brăila lucrează ca paznic Maria Stârcu, femeie care şi-a îngrijit copiii cu multă dragoste şi cu multe sacrificii. A rămas văduvă din 1939, cu o puzderie de copii şi i-a crescut cu greu. Primăvara se ducea la primărie şi nu se lăsa până nu i se dădea şi ei în dijmă un pogon de pământ, să semene porumb, iar toamna şi iarna, după ce termina serviciul, spăla rufe pe la boieri, să mai scoată o bucăţică de pâine.

— Mai bine munceam eu din răsputeri, dar ei să aibă ce le trebue şi să nu umble hai-hui. I-am dat pe toţi să'nveţe carte. Acum sunt oameni de nădejde. Un băiat e militar, altul e fruntaş în producţie într'o uzină la Oraşul Stalin, o fată e bobinatoare la „Electroprecizie", un alt băiat a terminat acum şcoala profesională şi a intrat aci în uzină, iar băiatul cel mare, Nicu, activist în raionul Tg. Bujor. Când era acasă, Nicu nu mai ştia cum să se poarte mai frumos cu mine şi cu fraţii săi mai mici. Acu m'a uitat de tot. A cunoscut, acolo, la Tg. Bujor, o fată care lucrează la librărie şi mi-a zis că vrea să se însoare. I-am spus, să facă cum îi zice inima, dar eu cred că ar fi bine să mai aştepte, să-şi facă întâi de-ale casei, ca omul gospodar şi pe urmă să se însoare. La 10 aprilie s'a logodit. Cartea poştală am primit-o abia la 14 aprilie, dar tot m'am dus. L-am găsit tare supărat, că dece n'am venit la logodnă; el credea că dinadins n'am venit, n'a vrut să ţină seama că mi-a scris târziu. In vară s'a însurat şi nici măcar nu m'a anunţat să viu să-l văd la casa lui. Ce credea? Că nu-mi place să am noră săracă? Dar eu tot femeie săracă m'am măritat. Sau poate le-o fi fost ruşine la nuntă, cu mine, femeie simplă, fără carte multă. Dar nu-i nimica, eu îl iert. Să fie sănătos şi fericit, eu îl binecuvântez, chiar dacă el m'a uitat".

Am reprodus întocmai cuvintele Mariei Stârcu, o mamă care nu cere copilului, crescut cu atâta trudă, nimic altceva decât să n'o uite, să-i scrie din când în când o scrisoare, o mamă care nu-i reproşează fiului nimic altceva decât grosolănia de a nu fi chemat-o să se bucure de bucuria lui.

Şi Nicu nu e singurul care se poartă urît cu părinţii. Valerica Manea, bibliotecară la clubul uzinei „Progresul" este o fată svăpăiată, nu vrea să ştie de treburile casei şi vine târziu acasă, minţindu-şi familia că are de lucru.

Oare aceasta este purtarea firească a unui tânăr?

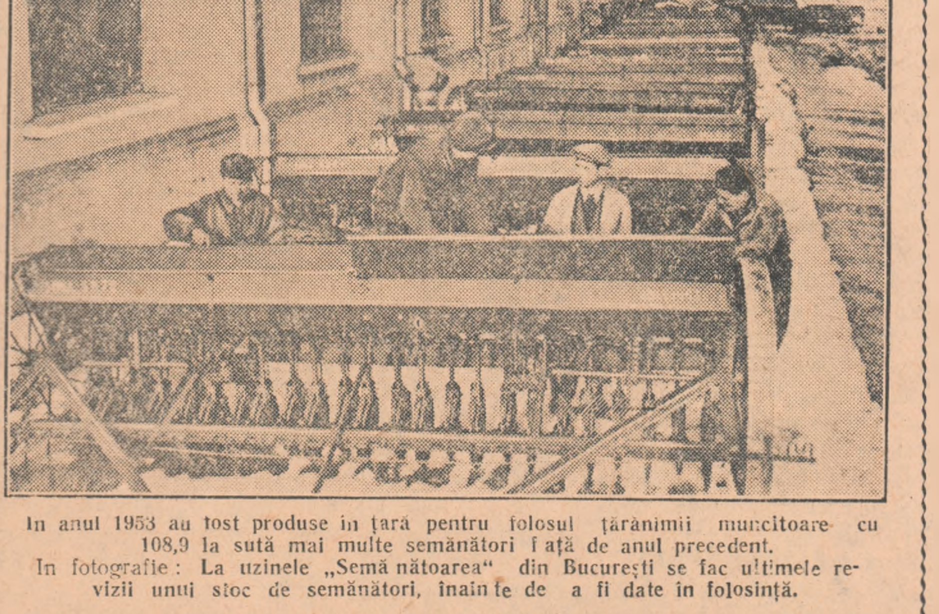
Nicolae Tănase e şi el tânăr, să tot aibă vreo 20 de ani. Şi el se bucură de tinereţe ca toţi ceilalţi tineri. Dar nu uită niciodată pe bătrâna sa mamă. Anul acesta Nicolae Tănase a petrecut revelionul acasă, cu mama lui.

— Prietenii m'au chemat să merg cu dânşii, dar m'am gândit că cu ei sunt împreună tot anul. Odată pe an, de Anul Nou, vroiam să ciocnesc un pahar de vin cu mama mea, să-i urez „La mulţi ani!"

Lăcătuşul Alexandru Dumitru are 19 ani şi-i place mult să meargă la cinema şi la teatru, cu fete şi băieţi. Uneori însă îl vezi la braţ cu părinţii, într'una din sălile de spectacol. Ce mândru şi fericit e atunci. Ion Căldăraru dela „sculăria centrală" a uzinei, n'are părinţi în Brăila şi locuieşte la părinţii soţiei sale. Mama acesteia e suferindă de inimă şi a adus multe griji familiei. Niciodată tovarăşii de muncă nu l-au văzut pe Ion atât de abătut ca în zilele acelea. S'a împrumutat la Casa de Ajutor Reciproc s'o poată îngriji mai bine şi n'a avut linişte până când n'a văzut-o sănătoasă.

Nicu Stârcea, Valerica Manea, Niculai Tănase, Alexandru Dumitru şi Ion Căldăraru sunt toţi fruntaşi în muncă, oameni dârzi, pe care se bizuie poporul nostru. Dar oare toţi merită într'adevăr respectul prietenilor şi tovarăşilor de muncă? Desigur că nu toţi. Nu poţi fi un om adevărat numai pe jumătate. Ca să fii cu adevărat un om nou, nu ajunge să fii fruntaş în producţie. In afară de alte calităţi, mai e nevoie şi de o atitudine atentă şi respectuoasă în toate relaţiile cu tovarăşii şi în special cu familia, cu soţia, cu părinţii. Organizaţiile de U.T.M. trebue să se preocupe şi de latura aceasta a vieţii tinerilor. Un tînăr neascultător, obraznic, care refuză părinţilor ajutorul său, nu poate fi un om înaintat, un bun utemist, deşi îşi plăteşte la timp cotizaţiile şi îşi îndeplineşte sarcinile de organizaţie.

Nu este scris în nici o lege, dar este datoria oricărui om înaintat să respecte pe bătrâni, pe părinţi. Chiar dacă ei sunt oameni mai simpli, cu un nivel cultural mai puţin ridicat — nu e vina lor, dacă pe vremea burgheziei n'au putut să înveţe — nu te făli, tinere, cu cunoştinţele tale, ci caută să te apropii de ei cu gingăşie şi să-i luminezi. Nu socoti că tu eşti deştept şi că n'ai nevoie de sfaturi, aminteşte-ţi de ţara fără bătrâni şi ţine seama de părerile părinţilor şi de experienţa lor. Şi mai important decât toate, nu uita că tu eşti cea mai mare bucurie a lor, fii respectuos, atent, şi poartă-te ca un om adevărat.

In anul 1953 au fost produse în ţară pentru folosul ţărănimii muncitoare cu 108,9 la sută mai multe semănători faţă de anul precedent.
In fotografie: La uzinele „Semănătoarea" din Bucureşti se fac ultimele revizii unui stoc de semănători, înainte de a fi date în folosinţă.

De pe cuprinsul patriei

La combinatul forestier Horia Cloşca şi Crişan

Colectivul de muncitori dela combinatul forestier „Horia Cloşca şi Crişan" din Bacău obţine succese importante în lupta pentru a pune la dispoziţia industriei prelucrătoare cît mai multă cherestea. Măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea combinatului ca: revizuirea utilajului din hala de gatere, modificarea pendulei de şipci, precum şi a granicului care trage buştenii pentru hala de gatere, au uşurat cu mult munca la debitarea cherestelei şi au făcut ca pînă la 25 ianuarie planul să fie depăşit cu 19,5 la sută.

Combinatul produce deasemeni lăzi şi case prefabricate. La secţia case prefabricate, planul a fost depăşit în această perioadă cu 25,7 la sută, iar la secţia lăzi cu 15,6 la sută.

Printre muncitorii care au realizat cele mai frumoase succese se află stahanovistul gaterist Ioan Colbu, care şi-a depăşit norma cu 29 la sută, stahanovista circularistă Maria Grozea, care şi-a depăşit cu 26 la sută norma, stahanovistul handzeghist Ion Antsia, care a realizat o depăşire a normei de 31 la sută. Deasemeni, brigăzile „Gh. Gheorghiu-Dej" şi „Nikos Beloianis", dela secţia case prefabricate, conduse de stahanoviştii Ion V. Gheorghe şi Niţă Pavel, şi-au depăşit normele cu 44 şi respectiv cu 61 la sută. (Agerpres).

O nouă secţie de valorificare a deşeurilor

GALAŢI (dela corespondentul nostru **Iancu Trifan**).

Nu de multă vreme, la întreprinderea „1 Mai" din Brăila cu sprijinul conducerii a luat fiinţa o secţie de valorificare a deşeurilor, în care au început să se lucreze diferite produse de uz casnic, necesare oamenilor muncii.

Din primele zile dela înfiinţarea acestei secţii, muncitorii au obţinut însemnate rezultate.

De pildă, numai în cursul lunii ianuarie la secţia de valorificare a deşeurilor, au fost confecţionate 30 putini pentru brînza între 20—50 kg.; 10 butoaie de 200 litri fiecare şi 10 găleţi din lemn de stejar, necesare fîntînilor.

Valorificarea deşeurilor la această secţie care înainte nu se foloseau, au adus întreprinderii „1 Mai" din Brăila un venit de 2.580 lei numai în luna ianuarie.

In mod deosebit s-au evidenţiat muncitorii Brezoi Dionisie, Şerban Costică, Purcalea Oprea şi alţii, care au înregistrat cele mai frumoase rezultate.

Acesta nu este decît începutul. Muncitorii de aci sunt hotărîţi să muncească cu şi mai mult avînt, pentru a pune la dispoziţia oamenilor muncii şi mai multe produse de uz casnic.

Ei contribue la ridicarea productivităţii muncii

SIBIU (dela corespondentul nostru **Popa Gavril**).

Colectivul fabricii de conserve şi mezeluri din Sibiu munceşte cu elan sporit, pentru traducerea în viaţă a Hotărîrii Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953.

In întrecerea socialistă care se desfăşoară cu succes, sunt antrenaţi peste 93 la sută din totalul muncitorilor, care vin cu propuneri pentru îmbunătăţirea muncii, sau diferite inovaţii. O serie de propuneri de inovaţii făcute de către muncitori şi tehnicienii dela această fabrică, în scopul măririi producţiei şi a productivităţii muncii, au şi fost aplicate. Inovaţia comunistului Ion Roth, de exemplu, care constă în construirea unui transportor, a adus întreprinderii o economie în valoare de 100.000 lei anual. Transportarea cutiilor de conserve dela magazie la termostat, nu se mai face manual, ci mecanic, cu ajutorul transportorului. Şi la secţia de sosificat munca se desfăşoară în mod organizat. Muncitorii tineri şi vîrstnici de aci desfac cu multă grijă carnea şi după acela o trec cu repeziciune, la cea de a doua fază de fabricaţie. La acest sector lucrează şi tînărul Bartos Carol. El reuşeşte zilnic să-şi depăşească norma de producţie în medie cu 25—30 la sută. La baza succeselor lui stă buna organizare şi pregătire a locului de muncă, după metoda Voroşin, cît şi elanul cu care munceşte.

Cu acelaş ritm se lucrează şi la secţia conserve unde majoritatea muncitorilor sunt tineri. Berchelean Ion, Popa Gheorghe şi utemistul Pitu Ioan se mîndresc prin faptul că se numără printre cei 29 de fruntaşi în producţie ai fabricii. Ei împărtăşesc cu drag din experienţa muncii lor şi muncitorilor noi veniţi în fabrică.

Utemistul Pitu Ioan calificã la locul de muncă pe tînăra Kezegy Ecaterina. Succesele obţinute de ea sunt acum din ce în ce mai mari. Graficul de producţie al brigăzilor în care lucrează tinerii, arată că ei realizează zilnic sute de cutii de conserve, peste plan.

Buna calitate a conservelor, constă în umplerea cutiilor de conserve, curăţirea lor şi apoi închiderea lor cu grijă la maşină.

Utemista Căputeanu Victoria şi tînăra Lomnaşan ce lucrează la maşina de închis cutii şi-au însuşit cu îndemînare această meserie.

Succese asemănătoare, au obţinut şi tovarăşele Moga Ana Leinderer Ecaterina, Socer Reghina şi altele.

Munca rodnică a muncitorilor dela fabrica de conserve şi mezeluri din Sibiu a dus la creşterea producţiei şi productivităţii muncii.

Rezultatele obţinute în ultimul timp, au dovedit pe deplin acest lucru. Numai în cursul lunii ianuarie ei au realizat peste plan 60.000 de cutii şi borcane de conserve.

Prin aceste succese muncitorii dela această fabrică contribue din plin la aprovizionarea oamenilor muncii cu conserve.

Colectiviştii în fruntea pregătirilor

Una din principalele condiţii pentru reuşita campaniei de primăvară o constitue buna ei pregătire. Conştienţi de acest fapt, muncitorii şi tehnicienii din gospodăriile de stat, colectiviştii şi ţăranii muncitori din raionul Reşiţa, ajutaţi de către organizaţiile de bază U.T.M. au obţinut frumoase succese. Pînă în prezent a fost transportată o cantitate de 102.577 tone îngrăşăminte naturale pe o suprafaţă de 5.170 hectare.

In cadrul pregătirilor s-a pus un mare accent pe repararea atelajelor şi pe înfiinţarea centrelor de tratare a seminţelor. In raionul Reşiţa reparatul atelajelor s-a făcut în proporţie de 85 la sută, iar pentru tratarea seminţelor au fost înfiinţate pînă acum 26 centre.

In fruntea pregătirilor pentru campania de primăvară se află colectiviştii din comunele Măureni şi Tirol. Deasemeni şi ţăranii muncitori din comunele Ciclic şi Coroşova, au dobîndit succese frumoase.

Nu acelaş lucru se poate spune despre comunele Rimna, Doclin şi Valea-Pai, unde nici pînă în prezent nu există un plan de muncă în această direcţie şi nu se ţine o evidenţă a lucrărilor de pregătire a campaniei agricole de primăvară.

Corespondent
V. MUNTEANU

Ingrăşăminte chimice în agricultură

PLOEŞTI (dela corespondentul nostru **Puiu Nicolae**).

Colectivul fabricii „Valea Călugărească" din regiunea Ploeşti şi-a sporit eforturile pentru a da agriculturii noastre în anul 1954 tot mai multe îngrăşăminte chimice.

Chiar din primele zile ale acestui an, s-a trecut la producerea superfosfaţilor în cantităţi mult mai mari, faţă de anul trecut. In frunte cu tehnicianul Gheorghe Ştefan, muncitorii din secţia superfosfaţi au depăşit planul în zilele de 19—20 ianuarie cu 10—15 la sută. O preocupare de seamă a colectivului acestei secţii cît şi a laboranţilor, consta în a asigura calitatea îngrăşămîntelor. Indicii de calitate pe noul an au sporit cu 14—15 la sută faţă de 9—10 la sută obţinuţi în 1953.

Paralel, planul de livrare a fost realizat şi depăşit cu 12 la sută, iar termenul de livrare s-a realizat cu 5 zile mai înainte de cel prevăzut în contract.

Pentru o producţie ritmică, colectivul secţiei superfosfaţi, deţinătoare a drapelului de producţie pe fabrică, a chemat la întrecere colectivul secţiei a II-a producţie.

Ca urmare şi secţia producătoare de îngrăşăminte şi-a îndeplinit şi depăşit planul de producţie, atît în prima decadă cît şi pe a doua decadă a lunii ianuarie.

Printre cei care au dat o contribuţie de seamă se află comunistul Neagu Petre, şeful schimbului întîi, care a obţinut zilnic împreună cu schimbul său o depăşire de 45—50 la sută. Utemistul Ipăşoiu Mircea responsabilul echipei dela instalaţii mecanizate, care asigură buna funcţionare a maşinilor şi alimentarea lor cu materie primă, se situiază alături cu cei fruntaşi. Şi utemistul Marin Vasile, unul dintre cei mai buni laboranţi, se străduieşte să îmbine cunoştinţele teoretice căpătate în şcoala profesională cu munca practică de laborator, asigurînd cea mai bună calitate îngrăşămintelor.

Continuînd cu avînt munca, dînd tot mai mari cantităţi de îngrăşăminte chimice agriculturii, colectivul acestei fabrici contribue din plin la sporirea producţiei agricole pe hectar, la asigurarea pîinii poporului muncitor.

Pe scena căminului cultural

In sala căminului cultural din comuna Năsăud, regiunea Cluj, veniseră din nou mulţi ţărani muncitori. Cei din urmă, cu greu îşi mai găseau loc în sală. Nu era nimic deosebit. Se prezenta un festival artistic, aşa cum s-au prezentat multe în zilele de sărbătoare. Ţăranii muncitori, dornici să-şi petreacă plăcut şi cu folos timpul, au venit să-şi privească feciorii pe scena căminului cultural. Şi mare le-a fost bucuria cînd au ascultat corurile interpretate cu căldură. Tinerele Saveta Morar şi Viorica Bartici au cîntat frumoase melodii populare.

Cu deosebit interes au ascultat apoi şi piesa „Capra Zamfirii" interpretată de tinerii ţărani muncitori. Pentru reuşita acestei serbări au muncit cu entuziasm tovarăşii Emil Catarig, dirijorul corului şi Nicolae Albu, directorul căminului cultural. Ei au avut însă sprijinul tinerilor Florica Gidu, Dumitru Sîrbu, Sever Moldovan şi alţii, care n-au precupeţit niciun efort pentru a pregăti cît mai bine festivalul artistic. In curînd, pe scena căminului cultural din Năsăud se va prezenta un alt festival artistic. Pentru ca şi acesta să se bucure de succes, tinerii ţărani muncitori se pregătesc de pe acum.

Corespondent
ST. ALBU

Veşti din ţările de democraţie populară

* *

R. P. Polonă

Creşte producţia de cărbune

Industria minieră a R. P. Polone e în continuu avînt. Minerii polonezi dînd mii de tone cărbune peste plan sînt în fruntea celor ce luptă pentru construirea noului stat socialist polonez.

Creşterea producţiei de cărbune a fost realizată datorită mecanizării pe scară tot mai largă a proceselor care necesită un mare volum de muncă, cum ar fi de pildă tăierea şi încărcarea cărbunelui în abatajele frontale şi transportul subteran şi la suprafaţă al cărbunelui. Cărbunele obţinut prin mijloace mecanizate a crescut în cel de al treilea trimestru al anului 1953 cu 1 milion de tone în comparaţie cu perioada corespunzătoare a anului 1952, iar cantitatea de cărbune încărcat prin mijloace mecanizate a crescut cu 1.300.000 tone.

Uzinele constructoare de maşini miniere şi-au depăşit planurile anuale de producţie şi au fabricat, în afară de producţia curentă de cca 280 de maşini miniere de bază — peste 12 prototipuri de noi maşini şi instalaţii miniere printre care screperele încărcătoare, care pînă acum erau importate din străinătate.

Iniţiativa creatoare a muncitorilor mineri a contribuit deasemenea în mare măsură la introducerea metodelor înaintate de muncă, ceeace a făcut să crească producţia. In întrecerile socialiste au fost antrenaţi un mare număr de mineri. Astfel în primul semestru al anului 1953 numărul minerilor care au luat parte la întrecerile socialiste a reprezentat 62,5 la sută din numărul total al muncitorilor mineri, iar în trimestrul al treilea, acest procent s-a ridicat la 66,4 la sută. Numărul minerilor care au luat parte la întrecerile socialiste în exploatarea directă a cărbunelui a crescut în această perioadă dela 89,9 la sută 95,1 la sută. Intrecerile socialiste au ca obiectiv ridicarea calităţii muncii şi folosirea complexă a capacităţii de producţie a abatajelor frontale şi a maşinilor miniere.

Una din condiţiile de bază pentru folosirea cu succes a tehnicii moderne este ridicarea calificării minerilor şi pregătirea de muncitori calificaţi. Invăţământul profesional cuprinde circa 40.000 de muncitori din industria minieră, în aşa fel încît calificarea minerilor s-a îmbunătăţit în mare măsură.

In perioada 1950-1953 peste 68.000 de mineri au fost decoraţi pentru munca plină de abnegaţie pentru dezvoltarea industriei miniere din R. P. Polonă.

R. D. Germană

Pentru bunăstarea populaţiei

Iată numai câteva exemple care vorbesc despre ridicarea nivelului de trai al populaţiei din R. D. Germană.

Consiliul municipal al oraşului Rostock a luat măsuri importante pentru îmbunătăţirea nivelului de trai al populaţiei. Printre acestea se numără construirea a 2.358 apartamente, cu o suprafaţă locativă totală de peste 96.000 m.p., care vor fi terminate anul acesta.

Pentru construirea de clădiri în oraşele Rostock, Wismar, Stralsund şi în împrejurimile lor, au fost alocate 46.000.000 mărci, iar pentru scopuri sociale, sanitare, culturale şi transport vor fi cheltuite 6,6 milioane mărci.

Anul acesta, industria R. D. Germane va produce mii de articole de menaj şi mobilier pentru bucătărie, peste 6.800 sufragerii şi 1.800 dormitoare, peste 9.000 piese de mobilă tapisată şi 3 500 aparate de radio.

BUCATARUL UZINEI

Moş Marcu Nicolae se supărase într'una din zile pe Bălan Ilie, elevul său. Nu vroia să mai stea de vorbă cu el şi pace.

— Auzi ţângăul; pufăia el mânios, să-mi facă mie o treabă ca asta!

In fond ce se întâmplase?

— Ia, mai un fleac, spunea mohorît Bălan Ilie, cel din pricina căruia se amărâse moşul. Am fost învoit o jumătate de oră şi-am întârziat trei ore. M'am întâlnit cu un prieten.

— Fleac? Se aprindea atunci şi mai tare bătrânul. Asta-i fleac?... Contez pe un om la lucru şi când colo ia-l de unde nu-i. Tu ştii că din cauza ta era să ard prăjiturile?

Ce-i drept e drept. Prăjiturile erau cât p'aci să se transforme în scrum. Asta ar fi fost o mare ruşine pentru el, om cu părul cărunt, care lucra de atâta timp ca bucătar al uzinelor 23 August. Şi asta din cauză că se perpelea tot timpul cu gândul la Ilie. Unul dintre ajutorii bucătari aruncase o vorbă în treacăt, cum că i s'ar fi întâmplat ceva lui Bălan, de întârzie atât. Vorbele astea i se înfipseră drept în inimă ca nişte ghimpi. Puteai să ştii? Circulă atâtea maşini pe stradă, tramvaie... Cum îi el venit dela ţară nu prea ştie rostul la oraş...

— Phii!... Făcu moşul bătându-se cu palma peste frunte. Şi când te gândeşti că mai demult tu, Bălane, ai venit la mine cu ziarul şi mi-ai spus ca o muiere gureşă: Moş Marcule'n sus... moş Marcule în jos... Uite scrie aici de îmbunătăţirea nivelului de trai al celor ce muncesc. Asta ne priveşte şi pe noi bucătarii şi simt că pe mine în mod special. Eu am încă multe de învăţat. Sunt un bucătar începător. Am învăţat deabia în armată să gătesc. Ajută-mă... Vreau să fiu elevul dumitale!...

— Auzi, elevul meu un chiulangiu...

— Un om serios, adause cineva râzând. Zile întregi s'a perpelit Bălan. El era utemist. Da, da. Hotărît lucru, greşeala lui era destul de mare. Avea dreptate să-l numească astfel. El dorea să se instruiască, să gătească o mâncare cât mai bună muncitorilor, dar se împotmolise aproape chiar dela început. Cum să aibă încredere moş Marcu în el? Era un chiulangiu...

Nu... va trebui să-i câştige din nou încrederea. Să dovedească prin fapte că vrea într'adevăr să înveţe.

★

Cantinierul Petre Gheorghe îşi făcea obişnuitul său drum prin secţii. Urmărea ca magazionerul să repartizeze la timp cantităţile de alimente, cerceta felul cum sunt curăţate şi spălate zarzavaturile, cartofii etc.

— Higiena... higiena mai întâi de toate, spunea el. Zarzavaturile trebuesc spălate bine... carnea la fel. Pe aici, în permanenţă, trebue să fie curăţenie, ca'n laborator.

Intr'adevăr pretutindeni domneşte o ordine şi curăţenie desăvârşită. Chiar acolo unde se curăţau cartofii şi zarzavaturile. Cojile şi orice fel de rămăşiţe nu sunt aruncate alandala ci în coşuri speciale.

— Ei tovarăşelor, cum merge treaba? Intrebă el pe cele două fete care curăţau o grămadă de cartofi.

— Merge bine.

Cele două tinere, Ştefănescu Aurica şi Roşu Rada îşi cunosc bine meseria. Mâinile lor mânuesc cu îndemânare cuţitul. In mâncare n'are ce căuta nici cea mai mică fărâmă de cartof stricat sau degerat. Numai în felul acesta mâncarea poate fi gustoasă.

...In bucătărie, Petre Gheorghe l-a găsit pe Bălan Ilie stând de vorbă cu moş Marcu. Lucrurile se împăcaseră de mult. Bălan încetase să mai lipsească. Moşul nu mai era supărat. Asculta liniştit ceeace îi spunea Bălan, dând din când în când, cu mulţumire, din cap.

— Cum spuneai dumneata, zicea băiatul, întâi trebue să ne gândim la cauzele care pot face ca mâncarea să nu iasă consistentă, substanţială şi de bună calitate, şi apoi să le înlăturăm.

Aici stătu o clipă pe gânduri, după care îşi trase din buzunarul şorţului alb, un carneţel.

— Nu... fără notiţe, murmură bătrânul. Pe de rost...

— Pe de rost, zise băiatul închizând un ochi. Spun acum, stai.

Şi toate cele învăţate le spuse aproape pe nerăsuflate dascălului.

— Eşti pregătit, ştii, bravo... îmi place. Eri ai făcut o mâncare...

— Bună, se amestecă în vorbă cantinierul Petre Gheorghe. Mai bună ca altă dată. Faci progrese serioase Bălane... îmi place că te frămânţi.

Cuvintele acestea l-au făcut pe Bălan să roşească de plăcere. Va să zică străduinţele lui încep să dea roade.

Nu degeaba cerea el sfatul bătrânului Marcu, bucătarului şef Bereschi Frantz şi lua cu regularitate parte la şedinţele pentru îmbunătăţirea muncii. Uneori îl puteai vedea cu reţetarul în mână, studiindu-l cu atenţie sau cu o carte de bucătărie a cărui scoarţe se zdrenţuiseră. Invăţa şi aplica în practică. Se străduia, punea suflet. Lucrul acesta a făcut ca să crească mult în ochii tovarăşilor săi. Cei tineri l-au ales în biroul organizaţiei de secţie U. T. M. a cantinei şi au primit cu entuziasm propunerea lui de a face totul pentru a prepara muncitorilor o hrană cât mai bună.

In bucătăria pentru regim de care răspunde Pop Maria a intrat un tânăr îmbrăcat într'un halat alb. Poartă pe cap o bonetă ţuguiată, de culoarea laptelui.

— Bună ziua tovarăşă Maria.

— Bună, tovarăşe Bălan.

— Ce bunătăţi pregătiţi pentru azi?

Femeia zâmbeşte. Nu e prima oară când tânărul Bălan Ilie vine să se intereseze ce găteşte şi cum găteşte. De data asta însă n'a venit numai cu gândul de a învăţa.

— Ştii, am văzut în condica de sugestii şi reclamaţiuni că muncitorii sunt mulţumiţi de felul cum găteşti dumneata.

Femeia râse înveselită.

— Fac şi eu ce pot. Dar las'că şi dumneata găteşti destul de bine. Doar ai fost evidenţiat.

— Ştii ce?... De mai mult timp am vrut să te întreb. Dece nu vrei să te duci la şcoala de calificare. Aud că ai fost propusă şi ai refuzat.

Maria nu răspunse. Il privi oarecum jenată.

— Ascultă-mă pe mine, tovarăşă Popa, dinte, insistă el. O să înveţi multe acolo la şcoală... Să faci pentru muncitorii noştri mâncare din ce în ce mai bună. Să se bucure toţi.

— Ce-ţi veni!... Eu îs femeie bătrână. Auzi?

— Ce dacă. Nu-s atâţia care se duc la cursuri?

Maria iar nu-i răspunse. Stătea în cumpănă dacă să-i spună ce o frământă sau nu. La cele din urmă îi spuse încet, cu teamă parcă să n'o audă decât doar el.

— Vezi... măi tovarăşe Bălan, m'aş duce, dar mi-e frică.

— Ţi-e frică? Dece... făcu mirat tânărul.

— Iaca dece. Aud că acolo trebue să ştii bine socotelile. Câte grame de ulei... câte de zahăr... câte de făină... Eu abia am terminat şcoala de alfabetizare... Mi-e frică că nu înţeleg bine ce se spune acolo şi că mă fac de ruşine.

— Asta era? Dece n'ai spus-o până acum? Dar dacă te-ar ajuta cineva îndeaproape?

— Totuşi... nu'nţelegi... să râdă ţâncii de mine? Nu vreau.

— Şi de mine ţi-e ruşine?

— De dumneata nu, că de abia ţi-am spus.

Faţa tânărului bucătar se înseninã. Spuse plin de înţelegere:

— Atunci să propunem să ne trimită la şcoală pe amândoi odată. Te'nvoieşti?

— Desigur...

Acesta este Bălan Ilie. Un băiat muncitor, oricând gata să înveţe ceva în meşteşugul bucatelor, un tânăr ce-şi ajută tovarăşii, entuziast, ce mai, aşa cum trebue să fie orice tânăr.

VASILE MIHAILESCU

COMUNICATUL

Direcţiei Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anul 1953

(Urmare din numărul trecut)

Organizaţiile de construcţii au primit în 1953 o mare cantitate de maşini şi mecanisme de înaltă productivitate. In comparaţie cu 1952, parcul de excavatoare a sporit cu 23%, cel de buldozere — cu 18%, parcul de macarale cu turelă — cu peste 40%; deasemenea s'a lărgit considerabil parcul celorlalte maşini şi mecanisme de construcţie. Totuşi, pe multe şantiere de construcţie maşinile şi mecanismele sunt folosite incomplet, mecanizarea proceselor grele şi care necesită un mare volum de muncă se realizează insuficient, nu se îndeplinesc planurile stabilite cu privire la introducerea mecanizării complexe a lucrărilor de construcţie.

Numeroase organizaţii de construcţie nu au asigurat justa organizare a lucrărilor de construcţii şi montare şi a muncii muncitorilor, din care cauză în 1953 au rămas neterminate o serie de clădiri şi construcţii în curs de efectuare care trebuiau să fie terminate anul trecut. La numeroase şantiere de construcţie s-au tolerat mulţi timpi morţi, fluctuaţia braţelor de muncă, nu a fost asigurată îndeplinirea sarcinilor în ce priveşte productivitatea muncii, au fost cheltuite fonduri peste normele stabilite şi nu numai că nu s-a realizat reducerea preţului de cost al construcţiilor, dar într-o serie de cazuri a fost tolerată chiar scumpirea lucrărilor de construcţii.

VII.

Dezvoltarea comerţului interior şi exterior

In 1953 comerţul sovietic a continuat să se dezvolte. A fost depăşit planul la circulaţia mărfurilor cu amănuntul stabilit pe 1953.

Pe baza succeselor importante obţinute în dezvoltarea producţiei industriale şi agricole, guvernul a efectuat la 1 aprilie 1953 o nouă reducere — a şasea dela desfiinţarea sistemului cartelelor — a preţurilor de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare şi industriale. Noua reducere a preţurilor a contribuit la continua întărire a rublei sovietice şi la ridicarea considerabilă a nivelului de trai al populaţiei din ţara noastră.

In 1953, Guvernul a luat măsuri în vederea sporirii resurselor de mărfuri care să fie vîndute populaţiei, în urma cărui fapt organizaţiile comerciale au căpătat suplimentar în perioada aprilie-decembrie mărfuri de consum popular în valoare de 33 miliarde ruble peste mărfurile în valoare de 312 miliarde ruble, stabilite pentru a fi vîndute populaţiei în perioada aprilie-decembrie 1953. Ministerul mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S., Ministerul industriei de mărfuri alimentare al U.R.S.S., Ministerul industriei lemnului şi hârtiei al U.R.S.S., Ministerul construcţiei de maşini şi Ministerul centralelor electrice şi al industriei electrotehnice şi o serie de alte ministere nu şi-au îndeplinit în întregime sarcina cu privire la livrarea suplimentară de mărfuri care să fie vândute populaţiei.

In 1953 a crescut considerabil în comparaţie cu 1952 vânzarea de mărfuri către populaţie. Acest lucru a fost realizat prin creşterea producţiei de mărfuri de consum popular precum şi prin mobilizarea altor resurse de stat. Totodată a crescut vînzarea către populaţie a mărfurilor de sorturi mai bune şi de calitate mai bună.

In cursul anului 1953 au fost vîndute populaţiei prin reţeaua comerţului **de stat şi cooperatist** (în preţuri comparabile) cu 21% mai multe mărfuri decât în 1952; în al doilea semestru al anului au fost vîndute cu 26% mai multe mărfuri decît în perioada corespunzătoare a anului 1952. Totodată, vînzarea de mărfuri prin reţeaua cooperaţiei de consum, care desfăşoară comerţul în localităţile rurale, a crescut în 1953 cu 24% în comparaţie cu 1952; în al doilea semestru al anului a crescut — cu 30% în comparaţie cu perioada corespunzătoare a anului 1952.

In anul 1953, vînzarea mărfurilor alimentare a crescut în comparaţie cu 1952 după cum urmează: carne şi preparate de carne — cu 36%, peşte şi produse de peşte — cu 8%, unt — cu 36%, ulei vegetal şi alte grăsimi comestibile — cu 19%, brînzeturi — cu 28%, ouă — cu 16%, zahăr — cu 23%, produse zaharoase — cu 12%, ceai — cu 16%, fructe şi produse de bostănărie — cu 43%, legume şi zarzavaturi — cu 25%.

In proporţii mult mai mari a crescut în 1953 în comparaţie cu 1952 vînzarea următoarelor mărfuri industriale: ţesături de bumbac cu 22%, ţesături de lînă — cu 18%, ţesături de mătase — cu 45%, îmbrăcăminte — cu 29%, articole de tricotaje — cu 23%, ciorapi bărbăteşti şi de damă — cu 31%, încălţăminte de piele — cu 29%, ceasornice — cu 38%, maşini de cusut — cu 34%, mobilă — cu 39%, aspiratoare de praf — de 2,3 ori, patefoane — cu 30%, aparate de radio — cu 32%, din care aparate de televiziune — cu 64%, biciclete — cu 16%, motociclete — cu 55%, autoturisme de 2,6 ori. In proporţii considerabile a crescut în 1953 în comparaţie cu 1952 vînzarea cu amănuntul a mărfurilor cu destinaţie industrial-economică: autocamioane, cherestea, material lemnos, ciment, sticlă pentru geamuri, ardezie, carton asfaltat, cuie, tablă pentru acoperişuri.

In 1953 a continuat lărgirea reţelei comerciale de stat şi cooperatiste. In decursul anului, s-au deschis aproximativ 6000 de magazine. S-a mărit considerabil reţeaua magazinelor specializate din oraşe, aşezări muncitoreşti şi localităţile rurale.

Totuşi, cererea populaţiei pentru anumite mărfuri nu este satisfăcută într-o măsură suficientă. Organizaţiile comerciale studiază defectuos cererea populaţiei şi comit greşeli în repartizarea şi aducerea mărfurilor. Se produc serioase neajunsuri în ceea ce priveşte repartizarea reţelei comerciale cu amănuntul. Organizaţiile comerciale luptă slab pentru calitatea mărfurilor furnizate de industrie spre a fi vîndute populaţiei.

Cheltuielile de circulaţie în organizaţiile comerciale au continuat să rămînă ridicate în 1953, deşi ele au scăzut faţă de 1952: planul de reducere a cheltuielilor de circulaţie nu a fost îndeplinit.

In 1953 a continuat să crească vînzarea de produse agricole pe pieţele colhoznice. A crescut considerabil mai ales vînzarea făinii de grîu, cărnii de porc, ouălor, păsărilor, legumelor, zarzavaturilor şi fructelor. Preţurile produselor agricole pe pieţele colhoznice au scăzut.

In domeniul **comerţului exterior**, Uniunea Sovietică a continuat în 1953, ca şi în anii trecuţi, să lărgească legăturile economice cu ţările străine.

In cursul anului 1953 Uniunea Sovietică a făcut comerţ cu 51 de state străine, din care cu 25 de ţări a făcut comerţ pe bază de acorduri comerciale pe termen de un an sau de mai mulţi ani. S-au încheiat pentru prima oară în anii de după război acorduri privind schimbul de mărfuri cu India, Franţa, Argentina, Grecia şi Islanda.

Volumul comerţului exterior al Uniunii Sovietice a crescut la 23 miliarde ruble faţă de 20,8 miliarde ruble în anul 1952, adică cu 11%. Volumul comerţului exterior (în preţuri comparabile) depăşeşte în 1953 aproape de 4 ori nivelul dinainte de război.

Paralel cu creşterea continuă a schimbului de mărfuri al Uniunii Sovietice cu ţările lagărului democratic, au crescut considerabil schimburile comerciale cu o serie de ţări din Europa occidentală, Orientul Apropiat şi Mijlociu. Totodată, s-a produs o lărgire continuă a categoriilor de mărfuri exportate şi importate.

VIII.

Creşterea numărului muncitorilor şi funcţionarilor şi creşterea productivităţii muncii

Numărul muncitorilor şi funcţionarilor din economia naţională a U.R.S.S. a crescut considerabil, reprezentînd la sfîrşitul anului 1953 44.800.000 de oameni.

In legătură cu trecerea tractoriştilor, brigadierilor brigăzilor de tractoare şi ajutorilor lor, a mecanicilor de excavatoare şi a ajutorilor lor ca şi a pontatorilor-alimentatori, în rîndul muncitorilor permanenţi ai S.M.T.-urilor, precum şi în legătură cu creşterea numărului specialiştilor — numărul lucrătorilor permanenţi dela staţiunile de maşini şi tractoare a crescut pînă la sfîrşitul anului 1953 cu 1.400.000 de oameni în comparaţie cu sfîrşitul anului 1952.

In 1953, ca şi în anii precedenţi, în ţară nu a existat şomaj.

Anul trecut au absolvit şcolile de meserii feroviare, miniere, şcolile de pe lîngă fabrici şi uzine şi şcolile profesionale de pe lîngă mine şi au fost trimişi să muncească în industrie, construcţii şi transport 320.000 de tineri muncitori calificaţi.

In cadrul învăţământului individual în brigăzi şi la cursuri în 1953 au fost instruiţi şi şi-au ridicat calificarea 7.500.000 muncitori şi funcţionari. Pe baza creşterii înzestrării tehnice a muncii şi a ridicării calificării muncitorilor, productivitatea muncii în industrie a crescut în 1953 cu 6% în comparaţie cu 1952, iar în construcţii — cu 4%. Totuşi planul de creştere a productivităţii muncii în industrie şi construcţii n-a fost îndeplinit.

Ministerul construcţiei de maşini de transport şi de maşini grele, Ministerul industriei lemnului şi hîrtiei al U.R.S.S., Ministerul industriei cărbunelui, Ministerul industriei metalurgice, Ministerul construcţiei de maşini, Ministerul industriei materialelor de construcţie al U.R.S.S., Ministerul industriei de mărfuri alimentare al U.R.S.S., Ministerul construcţiilor, nu au îndeplinit în mod satisfăcător sarcina privind creşterea productivităţii muncii.

IX.

Creşterea venitului naţional şi ridicarea nivelului material şi cultural al vieţii poporului

Anul trecut s-a realizat îmbunătăţirea continuă a situaţiei materiale şi ridicarea nivelului cultural al muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor.

Venitul naţional al U.R.S.S. a crescut în 1953 cu 8% în comparaţie cu 1952. Totodată, partea din venitul naţional destinată folosinţei personale a oamenilor muncii a crescut, iar partea din venitul naţional rămasă la dispoziţia statului s-a micşorat întrucîtva.

Reducerea preţurilor de stat cu amănuntul la mărfurile de consum popular s-a efectuat în proporţii mai mari şi pentru o sferă mai largă de mărfuri decît în 1952. Datorită acestei reduceri de preţuri cîştigul direct realizat de populaţie numai pe linia comerţului de stat şi cooperatist reprezintă peste 50 miliarde ruble anual faţă de 24 miliarde ruble anual economii realizate de populaţie după reducerea de preţuri din 1952.

Creşterea venitului naţional şi măsurile înfăptuite de Guvern au asigurat o continuă sporire a veniturilor muncitorilor şi funcţionarilor şi a veniturilor ţăranilor.

Fondul de salarii al muncitorilor şi funcţionarilor a crescut în 1953 cu 5% în comparaţie cu 1952, iar salariul nominal mediu lunar — cu 2%.

Datorită reducerii preţurilor la mărfurile de consum popular salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor a crescut în şi mai mare măsură. La o creştere a salariului nominal cu 2%, în medie, salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor, datorită reducerii preţurilor, a crescut cu încă 10%.

In afară de aceasta, muncitorii şi funcţionarii au primit în 1953 din bugetul de stat şi din fondurile întreprinderilor, sume importante şi înlesniri al căror volum, calculat pe cap de muncitor şi de funcţionar, a sporit faţă de anul precedent cu 11%, ţinînd seama şi de reducerea preţurilor.

Ca şi în anii precedenţi, muncitorii şi funcţionarii au primit ajutoare şi pensii în cadrul asigurărilor şi prevederilor sociale, au fost acordate ajutoare mamelor cu mulţi copii şi mamelor singure, burse elevilor şi studenţilor, a fost acordată asistenţă medicală gratuită, întreţinere gratuită şi la preţuri avantajoase în sanatorii şi în casele de odihnă, muncitorii şi funcţionarii au beneficiat de învăţămînt gratuit şi de o serie de alte ajutoare şi înlesniri şi au avut posibilitatea să-şi ridice calificarea. Toţi muncitorii şi funcţionarii din U.R.S.S. s-au bucurat de concedii plătite de cel puţin două săptămâni, iar lucrătorii dintr-o serie de profesii au avut concedii mai lungi.

In legătură cu Hotărîrea Guvernului de a micşora suma împrumutului lansat în 1953 au fost micşorate simţitor subscripţiile la împrumut ale muncitorilor, funcţionarilor şi ţăranilor.

In total, prin creşterea salariului nominal, reducerea preţurilor la mărfurile de consum popular, creşterea ajutoarelor şi înlesnirilor în contul statului, veniturile reale ale muncitorilor şi funcţionarilor, socotite pe cap de om al muncii, au crescut într-un an cu peste 13%.

Investiţiile în construcţia de locuinţe ale statului au crescut în 1953 cu 11%. Intreprinderile şi instituţiile de stat, sovietele locale, precum şi populaţia oraşelor şi aşezărilor muncitoreşti au construit în 1953, cu ajutorul creditului de stat, case de locuit cu o suprafaţă totală de peste 28 milioane m.p.

In 1953, şi mai ales în al doilea semestru al anului, au crescut considerabil veniturile ţăranilor.

Odată cu reducerea preţurilor de stat cu amănuntul, au fost majorate considerabil pe seama bugetului de stat şi prin micşorarea cheltuielilor de circulaţie, preţurile de colectare la carne, lapte, lînă, cartofi, legume şi zarzavaturi predate de colhozuri şi colhoznici statului în cadrul livrărilor obligatorii. A fost introdus sistemul achiziţiilor de stat la carne, lapte, legume, zarzavaturi şi cartofi, preţurile de achiziţie fiind mult mai mari decît preţurile de colectare.

Au fost reduse cotele livrărilor obligatorii ale gospodăriei auxiliare personale a colhoznicilor, a fost redus impozitul agricol perceput dela fiecare gospodărie colhoznică, au fost anulate în întregime restanţele provenind din impozitul agricol din anii trecuţi. In afară de aceasta, gospodăriile colhoznice au fost scutite de toate restanţele din anii trecuţi provenind din livrarea obligatorie către stat a cotelor de produse animale şi de cartofi, iar colhozurile au fost scutite de restanţele din anii trecuţi provenind din livrările de cartofi legume şi zarzavaturi. Ca urmare a micşorării cotelor obligatorii, colhozurile şi colhoznicii au avut posibilitatea să vîndă statului o parte considerabilă din producţia-marfă la preţurile de achiziţie de către stat majorate. Colhozurile şi colhoznicii au primit şi o serie de alte avantaje materiale la îndeplinirea planurilor de colectare.

Prin traducerea în viaţă a susmenţionatelor măsuri de încurajare economică a colhozurilor şi colhoznicilor, precum şi a măsurilor în domeniul politicii impozitelor, veniturile colhozurilor şi colhoznicilor au crescut în 1953 cu peste 13 miliarde ruble.

In afară de aceasta, ţăranii au căpătat avantaje importante de pe urma reducerii în 1953 a preţurilor de stat cu amănuntul care la mărfurile cumpărate de ţărani au scăzut în medie cu 11%. Ca şi muncitorii şi funcţionarii, ţăranii s-au bucurat de asistenţă medicală gratuită, învăţămînt gratuit, burse pentru elevi, ajutoare pentru mamele cu mulţi copii şi pentru mamele singure şi alte ajutoare şi înlesniri. Volumul ajutoarelor şi înlesnirilor acordate ţăranilor în contul statului a sporit în 1953 cu 14% faţă de anul precedent, ţinînd seama de reducerea preţurilor.

Sporirea veniturilor ţăranilor este dovedită şi de faptul că în 1953 în localităţile rurale au fost construite peste 400.000 de case noi de locuit.

In 1953, populaţia U.R.S.S. a primit în total din bugetul de stat 195 miliarde de ruble faţă de 147 miliarde de ruble în 1952, ca urmare a creşterii cheltuielilor de stat pentru măsurile social-culturale, a cheltuielilor bugetare pentru reducerea preţurilor cu amănuntul şi a altor cheltuieli menite să asigure ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii. In acelaşi timp, din veniturile lor personale oamenii muncii au contribuit la buget prin impozite şi taxe şi prin subscrierea la împrumut cu 65 miliarde de ruble, adică cu 21 miliarde de ruble mai puţin decât în anul precedent. In acest fel în 1953 muncitorii colhoznicii, funcţionarii au primit din buget o sumă cu 130 miliarde ruble, mai mare decît cea cu care au contribuit la buget din veniturile lor personale, faţă de o diferenţă de 61 miliarde ruble în 1952. Datorită creşterii veniturilor în bani au sporit considerabil depunerile populaţiei la casele de economii. In 1953, sporul acestor depuneri a depăşit suma de 12 miliarde ruble faţă de 4,5 miliarde ruble în 1952.

Pe baza creşterii salariului real al muncitorilor şi funcţionarilor şi a creşterii veniturilor ţăranilor, suma totală a veniturilor muncitorilor, funcţionarilor şi ţăranilor a crescut în 1953 cu 13% faţă de 1952 (în preţuri comparabile).

In 1953 a continuat să se dezvolte construcţia culturală şi a crescut nivelul cultural al poporului sovietic.

In legătură cu dezvoltarea învăţămîntului mediu, numărul elevilor din clasele VIII—X ale şcolilor medii a crescut în comparaţie cu anul 1952 cu 1.307.000, din care în localităţile rurale cu 518.000.

In conformitate cu sarcina trasată de a se trece dela învăţămîntul de 7 ani la învăţămîntul mediu general în capitalele republicilor, în oraşele de subordonare republicană, în centrele regionale, de ţinut şi în cele mai importante centre industriale, numărul elevilor din clasele a VIII—X din aceste oraşe a crescut în 1953 cu 34%. Numărul absolvenţilor şcolilor medii de 10 ani a crescut cu 40% în comparaţie cu 1952.

In instituţiile de învăţămînt superior (inclusiv instituţiile de învăţămînt prin corespondenţă) au studiat 1.562.000 de studenţi, adică cu 120.000 mai mulţi decît în 1952. In şcolile tehnice şi în celelalte şcoli medii speciale (inclusiv cele prin corespondenţă) au studiat 1.644.000 de persoane, adică cu 156.000 mai mulţi decît în anul 1952. In anul care a trecut instituţiile de învăţămînt superior şi cele medii speciale au fost absolvite de peste 500.000 de tineri specialişti. A crescut numărul aspiranţilor pregătiţi în institute de învăţămînt superior şi instituţii ştiinţifice.

Numărul total al specialiştilor cu studii superioare sau absolvenţi ai învăţămîntului mediu tehnic, care lucrează în economia naţională, a fost în 1953 cu 6% mai mare decît în 1952.

A continuat să se extindă învăţămîntul oamenilor muncii fără scoaterea din producţie. Numărul studenţilor şi elevilor din şcolile superioare şi medii speciale, serale şi prin corespondenţă şi din şcolile teoretice pentru tineretul muncitor şi sătesc a crescut cu 17% în comparaţie cu 1952.

In 1953, în ţară au funcţionat peste 380.000 de biblioteci de toate tipurile cu peste un miliard de exemplare de cărţi, dintre care în localităţile rurale au funcţionat 285.000 de biblioteci.

Numărul instalaţiilor cinematografice a depăşit 51.000 şi a crescut cu 2.000 în comparaţie cu 1952. Deşi numărul total al instalaţiilor cinematografice a crescut în general, în activitatea reţelei cinematografice, şi îndeosebi în localităţile rurale, sînt lipsuri serioase. Un mare număr de instalaţii cinematografice au funcţionat neregulat, iar unele din ele n-au funcţionat vreme îndelungată.

In cursul verii anului 1953, peste 5.500.000 de copii şi adolescenţi s'au odihnit în taberele de pionieri din afara oraşelor sau din oraşe, în sanatoriile pentru copii şi în centrele de excursii şi turism sau au plecat în mod organizat pe timpul verii în localităţi balneo-climaterice, împreună cu grădiniţele de copii, căminele de copii şi creşele.

In 1953 a continuat să se extindă reţeaua de spitale, case de naştere, dispensare şi alte instituţii sanitare precum şi de sanatorii şi case de odihnă. In comparaţie cu 1952, numărul medicilor a crescut cu peste 11.000. Numărul paturilor din spitale şi casele de naştere a crescut cu peste 60.000 în comparaţie cu 1952. Numărul locurilor în sanatorii şi casele de odihnă a crescut cu aproape 12.000. A fost lărgită reţeaua de creşe şi grădiniţe de copii. A crescut simţitor producţia de mijloace curativo-profilactice de mare eficacitate, de aparate de stabilire a diagnosticului şi aparate de tratament precum şi de instrumente medicale.

In anul care a trecut au fost efectuate lucrări de amenajare a oraşelor, aşezărilor şi centrelor raionale săteşti, de construire de întreprinderi comunale, de conducte de apă, canalizare, băi, spălătorii, hoteluri şi case ale colhoznicilor, de lărgire a reţelei de tramvaie, troleibuse şi autobuse, de gazificare şi termoficare a locuinţelor. Au fost efectuate deasemenea mari lucrări de pavare şi asfaltare a străzilor şi pieţelor oraşelor, crearea de zone de verdeaţă în oraşe şi aşezări, amenajarea bulevardelor, scuarurilor şi parcurilor.

DIRECŢIA CENTRALĂ DE STATISTICĂ DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIŞTRI AL U.R.S.S.

O victorie a muncii paşnice a oamenilor sovietici

An de an, comunicatele cu privire la rezultatele îndeplinirii planurilor de stat ale U.R.S.S. vorbesc despre noi succese obţinute de Ţara Socialismului în desvoltarea economiei sale, în ridicarea bunelstării a populaţiei. Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. dovedeşte că şi anul care s-a scurs — anul 1953 — a adus Uniunii Sovietice noi şi însemnate realizări în acest domeniu.

In anul 1953, planul anual al producţiei globale a fost îndeplinit în industria sovietică, în ansamblu, în proporţie de 101 la sută. Producţia globală a întregii industrii a continuat să crească faţă de anii precedenţi cu 12 la sută în comparaţie cu 1952 şi cu 45 la sută în comparaţie cu 1950. Aceste rezultate sunt o mărturie a faptului că sarcina prevăzută de cel de al 5-lea plan cincinal cu privire la creşterea producţiei industriale este îndeplinită cu succes.

In urma măsurilor luate de Guvernul Sovietic în scopul ridicării rapide a producţiei bunurilor de consum popular, în anul 1953 a crescut simţitor producţia bunurilor de larg consum. S-a lărgit considerabil producţia de mărfuri în sortimente: de pildă, producţia ţesăturilor de bumbac cu desene în mai multe culori a crescut cu 78 la sută faţă de 1952 iar cea a ţesăturilor de mătase artificială cu 65 la sută. O creştere însemnată a înregistrat producţia industriei alimentare. Succese de seamă au fost obţinute şi în domeniul transporturilor pe căile ferate şi în celelalte feluri de transport.

In anul 1953 a continuat desvoltarea şi introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei naţionale a U.R.S.S. Industria sovietică a construcţiilor de maşini a creat în acest an aproximativ 700 de noi tipuri şi mărci de maşini şi mecanisme, printre care sunt peste 100 de tipuri de utilaj de mare randament pentru industria uşoară şi alimentară. Peste 80 modele de diferite tipuri de maşini şi unelte agricole, destinate mecanizării muncilor agricole, au fost produse în 1953.

Agricultura socialistă a dobîndit în cursul anului trecut noi şi serioase realizări. In 1953, suprafeţele însămînţate în vederea recoltării au sporit cu 1.400.000 ha. În comparaţie cu 1952 Suprafeţele însămînţate cu cea mai valoroasă cultură cerealieră — griul — au fost extinse cu 2.000.000 ha.

Baza tehnică — materială a agriculturii a crescut şi s-a întărit în cursul anului trecut. Agricultura a primit în 1953 139.000 de tractoare cu destinaţie generală şi 18.000 tractoare de praşit 41.000 de combine cerealiere — dintre care 22.000 autopropulsate — şi alte maşini.

Datorită înzestrării agriculturii cu tehnica înaintată a crescut nivelul de mecanizare a muncilor agricole în colhozuri şi sovhozuri. In anul care a trecut staţiunile de maşini şi tractoare au efectuat peste 80 la sută din totalul principalelor munci de câmp din colhozuri şi sovhozuri.

In cursul anului 1953, comerţul sovietic a continuat să se desvolte. Planul la circulaţia mărfurilor cu amănuntul stabilit pentru anul 1953 a fost depăşit.

Despre o minunată realitate, care dovedeşte superioritatea orânduirii socialiste, vorbeşte o frază scurtă din Comunicat: „In 1953, ca şi în anii precedenţi, în ţară nu a existat şomaj".

Numărul muncitorilor şi funcţionarilor din economia naţională a U.R.S.S. a continuat să crească considerabil, ajungînd la sfîrşitul anului, la 44.800.000 oameni. In acest an, au absolvit şcolile profesionale, feroviare, miniere etc 320.000 de tineri muncitori calificaţi care şi-au început munca în industrie, construcţii şi transport.

Prin grija Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic se ridică neîncetat nivelul de trai material şi cultural al oamenilor sovietici.

In anul 1953, venitul naţional al U.R.S.S. a crescut cu 8 la sută în comparaţie cu 1952. Salariul nominal mediu lunar al muncitorilor şi funcţionarilor cu 2 la sută mai mare decît în 1952. Un cîştig considerabil a adus populaţiei reducerea de preţuri efectuată în anul 1953. Numai pe linia comerţului de stat şi cooperatist populaţia a realizat un cîştig direct de 50 miliarde ruble medie anuală faţă de 24 miliarde ruble medie anuală economii realizate în 1952.

Pe baza creşterii salariului real al muncitorilor şi funcţionarilor şi a creşterii veniturilor ţăranilor, suma totală a veniturilor muncitorilor, funcţionarilor şi ţăranilor a crescut în anul 1953 cu 13 la sută în comparaţie cu anul 1952.

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic manifestă o deosebită grijă pentru creşterea continuă a nivelului cultural al oamenilor muncii. In anul 1953, s-a mărit cu 1.307.000 faţă de 1952 numărul elevilor din clasele VIII-X ale şcolilor medii. In institutele de învăţămînt superior, au învăţat cu 120.000 oameni mai mult decît în 1952 iar în diferite şcoli medii speciale cu 160.000 mai mult. A continuat să crească numărul bibliotecilor, al instalaţiilor cinematografice.

Grija pentru sănătatea oamenilor muncii se oglindeşte în cifrele care vorbesc despre marele număr de case de odihnă, sanatorii, maternităţi înfiinţate în cursul anului 1953.

Oamenii sovietici au primit vestea îndeplinirii cu succes a planului de stat pe anul 1953 în zilele pregătirii pentru marele eveniment al alegerilor în Sovietul Suprem al U.R.S.S. In aceste zile, cei mai buni fii şi cele mai bune fiice ale poporului sovietic sunt propuşi drept candidaţi ai oamenilor muncii. Adunările preelectorale care se desfăşoară în uzine şi fabrici, în colhozurile şi sovhozurile sovietice, constitue o strălucită demonstraţie a unităţii dintre Partidul Comunist Guvernul Sovietic şi întregul popor, o mărturie a faptului că oamenii sovietici sprijină în unanimitate politica partidului.

Oamenii muncii din Republica noastră au primit cu bucurie comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat al U.R.S.S. pe anul 1953, pentrucă fiecare cifră a lui vorbeşte despre victorii ale muncii paşnice, constructive care se desfăşoară în Ţara Socialismului.

Sfat agrotehnic

Să reţinem zăpada pe ogoare şi semănături

Semănăturile făcute în toamnă pot suferi în timpul iernii pierderi din mai multe cauze: degerare, înăbuşire, formarea crustei de ghiaţă sau clocire. Toate aceste pierderi se pot înlătura prin diferite lucrări, dintre care cea mai importantă este reţinerea zăpezii. Această lucrare trebue făcută peste tot, dar mai ales în regiunile de câmpie unde zăpada cade în cantităţi mici, iar vânturile o spulberă cu uşurinţă. Un strat de zăpadă gros de 15-20 cm protejează semănăturile de geruri. Prin aplicarea acestei metode, se obţin rezultate foarte bune şi în regiunile unde zăpada cade în cantitate suficientă, mai ales în locurile neadăpostite.

In U.R.S.S. zăpada este reţinută pe zeci de milioane de hectare.

Am arătat că un pericol pentru semănăturile de toamnă îl prezintă pojghiţa de ghiaţă care se formează pe văi, pe brazde şi peste tot unde apa îngheaţă din cauza gerului.

Prin reţinerea zăpezii se înlătură şi acest pericol, întrucât stratul gros de zăpadă fereşte de ger semănăturile.

Uneori iarna, după îngheţ, intervine şi timp călduros care produce desgheţul şi înviorarea timpurie a semănăturilor. Această înviorare nu este bine venită, întrucât face să scadă rezistenţa plantelor faţă de ger şi ca urmare faţă de un eventual îngheţ ele se găsesc în pericol de-a degera. Prin reţinerea zăpezii plantele sunt ferite de aceste schimbări de temperatură care duc la scăderea producţiei.

Primăvara, devreme, deasemenea au loc schimbări de temperatură care se produc uneori foarte repede. Plantele care sunt destul de sensibile, mai ales după o iarnă lungă, pot fi atacate de îngheţurile de primăvară, îngheţuri care în unii ani sunt destul de aspre.

Pe locurile unde s'a făcut reţinerea zăpezii, semănăturile sunt ferite de aceste geruri, deoarece un strat de zăpadă gros de 10-15 cm. este un bun protector al culturilor în asemenea situaţii.

In afară de aceste avantaje, zăpada reţinută în timpul iernii asigură ca apa din pământ necesară plantelor, să nu îngheţe, fapt care duce la sporirea recoltelor.

Deosebit de importantă este această lucrare atunci când sunt ani secetoşi. După constatările făcute până în prezent, zăpada căzută în timpul iernii reprezintă a treia parte din cantitatea de precipitaţii ce cade anual. Folosind din plin metoda reţinerii zăpezii, contribuim la mărirea rezervelor de apă din sol, uşurând astfel şi restul muncilor ce trebuesc făcute în tot cursul anului.

Mijloacele de care ne servim la reţinerea zăpezii pe ogoare şi semănături se pot împărţi în patru grupe:

1). Gardurile făcute din scânduri, stuf, vreascuri sau paie.

2) Tulpini de floarea soarelui, coceni de porumb, ramuri de copaci, snopi de paie, de stuf etc.

3). Zăpadă sub formă de valuri, făcute cu ajutorul plugurilor de zăpadă.

4) Grămezile sau zidurile de zăpadă.

Gardurile trebuie să aibă 2 m. lungime şi 1,20 m. înălţime.

Pentru 1 hectar de semănătură este nevoie **de cel puţin 60 obstacole (garduri), care se aşează în grupuri de câte 3—4. Distanţa cea** mai indicată pentru aşezarea acestor obstacole este de 25—30 m. între grupuri pe rând, şi 20 m. între rânduri. Aşezarea lor se face în aşa fel, încât obstacolele rândului al doilea să cadă în locurile rămase goale ale primului rând. După ce s'a format stratul de zăpadă necesar, gardurile se pot muta din loc în loc.

In U.R.S.S. această metodă se mai numeşte şi metoda de reţinere a zăpezii sub formă de troene încrucişate.

Ramurile de copaci ce se folosesc pentru reţinerea zăpezii se aşează în grămezi pe rânduri de-a curmezişul vântului.

Grămezile ce se formează din aceste ramuri se aşează la distanţa de 3 m grămadă de grămadă şi la 10 m. rând de rând.

In cazul când se întrebuinţează pentru reţinerea zăpezii snopi de paie, de stuf, etc., acestea se aşează în rânduri la distanţă de 10 m rând de rând şi la 1,5 m. pe rând.

Beţele de floarea soarelui se aşează pe locuri în formă de careu constituind în felul acesta un bun adăpost pentru aşezarea zăpezii.

Reţinerea zăpezii sub formă de valuri se face numai în cazul când stratul de zăpadă căzut nu este mai mic de 15—20 cm. şi zăpada nu este prea moale.

Această lucrare se face cu ajutorul plugurilor de zăpadă numai pe terenurile destinate însămânţărilor de primăvară.

Pe semănături nu se foloseşte plugul de zăpadă, deoarece desgoleşte prea mult semănăturile, le răneşte, iar plantele pot degera cu uşurinţă.

In regiunile de şes obstacolele pentru reţinerea zăpezii se aşează perpendicular pe direcţia vântului dominant.

In cazul când terenurile sunt în pantă, gardurile se aşează de-a curmezişul pantei fără a se ţine seama de direcţia vântului dominant.

Zidurile de zăpadă se fac clădind blocuri de zăpadă unul peste altul. Aceste ziduri trebuie să fie lungi de 3-4 m şi înalte de 1,20 m. Distanţele la care se aşează pe teren sunt aceleaşi care s'au arătat la aşezarea gardurilor.

Pe locurile în pantă unde sunt culturi, zăpada se presează cu tăvălugul, în fâşii late de 2-3 m şi la distanţa de 10—20 m. între ele, în scopul de a face ca apa ce provine din topirea zăpezii să pătrundă în pământ, altfel la scurgere, apa se adună în şuvoaie care strică semănăturile. In acest caz presarea zăpezii cu tăvălugul se face întotdeauna de-a curmezişul pantei (coastei).

Lucrările de acest fel făcute până în prezent la noi au dovedit din plin superioritatea acestei metode aducând sporuri de recoltă de 400—500 kg. la hectar aşa cum s'a petrecut la gospodăria agricolă colectivă Bod din regiunea Stalin, la gospodăria agricolă de stat Mânăstirea şi multe altele. Deasemenea, ţăranii muncitori din sectorul individual au obţinut rezultate foarte bune.

Dată fiind importanţa acestei lucrări care contribue în mare măsură la sporirea recoltelor, ea trebue să constitue o serioasă preocupare pentru toţi agricultorii din ţara noastră.

Ing. M. OPRESCU
Societatea de Ştiinţe Agricole din R.P.R. „I. V. Miciurin"

Scrisoare deschisă tovarășei Cornelia Sălăjan

Mă adresez autoarei poeziei „Toamnă", lucrare apărută în numărul 12 al revistei Viața Românească și, din capul locului, țin să precizez că rândurile ce urmează au izvorît dintr'o adâncă nedumerire.

Cu interesul ostașului care, pornind la atac, aruncă o privire dealungul întregului lanț de infanteriști din care face parte, urmăresc și eu creația tinerilor scriitori, și în special a poeților. Acolo, în lungul coloanei noastre în atac, nu doar odată te-am zărit pe dumneata, tovarășă Sălăjan, avântându-te înainte. Și m'am bucurat pentru îndrăzneala pe care o dovedeai în bătălie, pentru primele întărituri pe care le-ai luat cu asalt, făcând să fluture deasupra lor steagul tinereții dumitale.

Iată dar că ai publicat poezia „Toamnă". Am citit-o repede și, surprins, cu speranța că prima impresie mă înșelase, am recitit lucrarea de câteva ori. Impresia dintâi a rămas însă statornică — și acum doresc să ți-o împărtășesc.

După primele versuri, în care câteva trăsături zugrăvesc pe jalnicii stihuitori ai toamnei de altădată:

Era frig.
Poeții scriau despre moarte.
Unii spuneau că-i nimicul,
sau că e crudul călău.
Alții cântau moartea,
ca pe-o regină bună.
Doreau împărăția ei, rece fără dureri

— mă așteptam să ascult riposta înflăcărată a cântăreței vieții de astăzi, cu toamnele ei minunate sau, dacă vrei, a vieții pur și simplu. Și într'adevăr răsună în această poezie și unele acorduri înalte, dintr'un imn adus frumuseții ei unice.

Vorbești despre *...a zilelor măreață strălucire*
și albastrul serilor de vară...
și despre
... melodia
plânsului și-a râsului de om,
freamătul pădurii în furtună,
clipocitul sborului de fluturi...

Acorduri inspirate, încărcate de emoție adevărată, datorită cărora am recunoscut-o — totuși — pe Cornelia Sălăjan.

Dar vai! cât de mult s'au înecat asemenea acorduri puternic optimiste într'o atmosferă falsă, strident melodramatică! Intreaga măreție a vieții și a luptei pentru triumful ei ai privit-o cu ochiul unuia care trece pragul veșniciei! De unde această viziune? Chiar dacă autorul ar fi fost un om aflat la o vârstă foarte înaintată, — și încă am fi avut tot dreptul să cerem bătrâneții sale să privească viața deadreptul, în față, și nu prin pânza lințoliului! Dar cunoscându-te, tovarășă Cornelia Sălăjan, pe mine m'a uimit și m'a durut că din buchetul celor 20 de ani neîmpliniți ai dumitale, s'a putut răspândi o mireasmă atât de puțin îmbietoare:

Voi mari cu sinceră tristețe
că în zori nu am să mai privesc
sângerate, mândre răsărituri.

Desigur, în concepția autoarei, aceste rânduri formează o unitate indestructibilă cu versurile care urmează:

Și-am să mor cu bucuria vieții
c'am trăit, m'am frământat,
am plâns
Cu uriașă dragoste am strâns,
pentru oameni, și-am cântat,
am râs.

Și totuși, chiar și așa, chiar cu alte adăugiri „combative" („o, noi fericiții care luptăm!"), această permanentă a morții devine obsedantă și sfârșește prin a întuneca tot restul. Se pare că în poezia de față te preocupă nu atât viața însăși ci felul în care vei trece dincolo de capătul ei. Fericită! strigi dumneata cu deplină încredințare. Dacă în capitalism moartea era groaznică, („tuberculoza secera tinere vieți"), în schimb acum „niciunul dintre noi nu va muri nefericit". Aici s'ar mai putea discuta. In ce mă privește eu refuz să cred că moartea, fie chiar și în comunism, ar putea fi alăturată cuvântului „fericire". Nu cred că moartea este un țărm la care, odată ajuns, să faci semne cu mâna corăbiei minunate care te-a adus acolo și care se îndepărtează larg.

Aceasta cu atât mai mult cu cât dumneata te referi la luptători. Luptătorii, în rândurile cărora vrea să se numere și poetul, au atât de multe de făcut pentru ca să vină mai repede „vremea marilor bucurii, vremea iubirii și a păcii depline", încât privirea lor este mereu ațintită în sus — ca a drumețului pe noaptea grea de munte, — și nicidecum spre vale, spre drumul deja parcurs. Luptătorul, în ultima sa clipă, trăiește totdeauna regretul pentru ceeace i-ar fi rămas de făcut și deaceea entuziasmul dumitale pentru acea clipă supremă, sună nefiresc și desuet.

Lipsa de firesc este evidentă și în acest fel de declarații.

Victoria întregii omeniri
n'am s'o zăresc
dar simt cum s'apropie...
(sublinierea noastră).

Ești oare într'adevăr atât de pesimistă în privința duratei marilor lupte? Nu, nu-mi vine să cred. Cum nu pot crede nici că te-ar bântui presimțiri negre asupra anilor vieții. Ce rămâne atunci? Rămâne amprenta vizibilă a poeziei vechi, îmbibate de decepționismul de paradă, adică a acelei poezii pe care o condamnai în primele versuri. Rămâne, din păcate o simplă poză, la fel de puțin convingătoare ca, de pildă, încordarea copilului care-și îngroașă înadins vocea, convins că astfel va semăna unui om mare. Intreaga poezie suferă din pricina forțării eroului liric de a pare ceeace nu e: asupra întregii poezii, moartea (ochiul prin care dumneata ai vrut să privești spre frumusețea vieții), aruncă o lumină funestă.

Și, încheind aceste rânduri, îngăduie-mi să citez câteva versuri din poezia „Toamnă" conținând o idee deosebit de sănătoasă

Pentru ce să mă gândesc că moartea
într'o bună zi mă va lua cu ea,
când în jurul meu e tinerețea?

Și te întreb la rândul meu: într'adevăr, pentru ce, tovarășă Cornelia Sălăjan? Pentru ce?

ȘTEFAN IUREȘ

Primii campioni ai anului

Titlul de campioană la hochei pe ghiață pe anul 1954 a revenit echipei „Știința"-Cluj. Componenții echipei Fenke Ludovic, Taman Zoltan, Hajdu Zoltan, Török Ernest, Takacs Ștefan, Covaci V. sînt primii sportivi care au primit anul acesta titlul de campion.

Pentru a cuceri acest înalt titlu sportiv echipa noastră a trebuit să susțină 14 jocuri de campionat (șapte la Cluj în faza de centru și șapte la București în finală). Adăugînd la aceste întreceri de campionat și pe cele opt întîlniri amicale disputate pentru verificarea formei echipei, vom vedea că am susținut în acest sezon, 22 matchuri de hochei. Bilanțul însă este deosebit de frumos: 20 victorii și două matchuri terminate la egalitate.

Matchurile susținute au fost disputate cu dîrzenie. Membrii echipei noastre au luptat cu ardoare pentru fiecare victorie. In faza finală, pe stadionul „Dinamo" din Capitală, ne-am măsurat puterile cu cele mai bune echipe din țară. Din cele șapte matchuri disputate am cîștigat șase și am terminat unul la egalitate (2—2 cu „Avîntul"-Miercurea Ciuc). Cel mai mare succes însă l-am repurtat în fața echipei C.C.A., campioana țării din anul 1953, obținînd victoria cu 2—1 după o luptă sportivă extrem de pasionantă. Acesta a fost dealtfel matchul hotărîtor pentru desemnarea echipei campioane.

— Care-i secretul succesului? Ne-au întrebat foarte mulți. Echipa s-a prezentat în acest campionat bine pregătită din toate punctele de vedere: fizic, tehnic, tactic și mai ales, din punct de vedere moral. Hocheiștii noștri au luptat mai ales în turneul final cu voință și multă dîrzenie. Utemiștii care compun majoritatea echipei noastre au ținut mereu vie dorința de a ridica prestigiul colectivului nostru sportiv, al asociației noastre. Munca — pregătirea anterioară pe care am făcut-o — iată răspunsul la întrebarea pusă. Pregătirile le-am început cu mult timp în urmă, sub îndrumarea antrenorului Csastar Francisc. De un real folos în desăvîrșirea pregătirii a fost faptul că mulți dintre noi desfășoară o activitate sportivă multilaterală. Astfel, Covaci V. practică fotbalul, Török și cu mine handbalul, Fenke joacă volei, Hajdu practică atletismul. Aceasta ne-a ajutat mai cu seamă cînd (de pe la 15 octombrie) am trecut la antrenamentele de sală. De atunci și pînă la căderea zăpezii ne-am antrenat de cîte trei ori pe săptămînă la sală (gimnastică, jocuri) și am făcut exerciții tehnice cu crosa și pucul de lemn. La toate antrenamentele întrebuințam saltele, așa cum ne învață Tarasov în cartea jucătorului de hochei. Adeseori complectam această pregătire cu crosuri pe aleile din parc. Cînd timpul s-a răcit și mai mult, a fost amenajat patinoarul din Cluj, unde am început a ne antrena pe ghiață. Mai tîrziu, în frunte cu antrenorul nostru am început să amenajăm un teren de hochei pe ghiața Someșului.

Prin grija asociației ne-am antrenat trei săptămîni la Miercurea Ciuc. „Băeți, ne spunea antrenorul, cu cît transpirați mai mult acum, cu atît mai ușor veți cîștiga victoria". Și a avut dreptate.

Am susținut primele întîlniri care au fost deosebit de grele. Pregătirea ne-a ajutat să facem față cu succes. După fiecare match analizam în cadrul unei scurte ședințe comportarea echipei arătîndu-ne cu curaj lipsurile și greșelile. Inaintea fiecărui match făceam cunoștință cu posibilitățile adversarului, calitățile lui și fixam tactica respectivă. Fiecare dintre noi știa cu precizie ce are de făcut pe ghiață.

Parcă văd și acum fazele cînd utemiștii Hajdu și Fenke au marcat goalurile în matchul decisiv. In toiul luptei i-am îmbrățișat cu căldură. Ei reușiseră să concretizeze efortul nostru colectiv. La sfîrșitul turneului, cînd ni s-a decernat titlul de echipă campioană a țării, am simțit în inimă o bucurie de nedescris. Era bucuria victoriei dorite.

Munca noastră nu se va opri aici. Ne vom antrena mereu cu aceiași perseverență, căutînd să lichidăm lipsurile care mai dăinue în pregătirea noastră.

TAKACS ȘTEFAN
din echipa de hochei „Știința"-Cluj, campioană a R.P.R. pe anul 1954

Spectacole

Miercuri, 3 februarie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Coppelia; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Gaițele; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Fata fără zestre; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Municipal:** Afaceriștii; **Tineretului:** Inșir-te mărgărite; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru) Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Spectacol cedat; **Ansamblul de Estradă:** Fără mănuși; **Teatrul Evreesc de Stat:** Cismarul cel isteț.

CINEMATOGRAFE: Patria: Sub vechea monarhie; **Republica, București:** Fiica regimentului; **I. C. Frimu, 23 August:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușacov seria II-a); **Infrățirea între popoare, Maxim Gorchi:** China primește ansamblul R.P.R.; **Elena Pavel:** Comoara de pe insula păsărelelor; **Lumina: Omul cu 1.000 de fețe; Victoria:** Soldatul victoriei (seria II-a); **Timpuri Noi:** Sănătatea și alimentația, jurnal romînesc nr. 4, jurnal sovietic nr. 64, Iarmarocul vesel; **Gh. Doja:** Nunta lui Crecinschi; **Alex. Popov:** Aventurile lui Alioșa Ptițîn; **8 Martie:** Cotitura cea mare; **Vasile Roaită:** Prin India: **Grivița:** Ciuc și Ghec; **C. David:** Nu-i pace sub măslini; **Alex. Sahia:** Cotitura cea mare; **Flacăra:** Tata în vacanță; **Arta:** Luptătorii poporului și Cîntecul preeriei; **Popular:** Cu inima tînără; **M. Eminescu:** Egor Bulîciov și alții; **Miorița:** Strada hotarului; **Moșilor:** Revizorul; **Donca Simo:** Zona de vest; **Ilie Pintilie:** Călătorie îndepărtată; **Volga:** Calin vulturul; **1 Mai:** Africa, (seria II-a); **Libertății:** O afacere importantă; **N. Bălcescu:** Campionul boxului; **Rahova:** Vestitorul vremurilor noi (Belinschi); **Olga Bancic:** Centenarul Teatrului Național „I. L. Caragiale", **campionatele mondiale de tenis de masă**

Conferința dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

Proiectul Guvernului Sovietic privitor la tratatul de pace cu Germania

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite: Proiectul Guvernului Sovietic privitor la tratatul de pace cu Germania.

Cu toate că de la terminarea razboiului cu Germania au trecut aproape nouă ani, Germania nu are încă un tratat de pace, este dezmembrată, continuă să se afle într-o poziție de inegalitate în drepturi față de alte state. Este necesar să se pună capăt acestei situații anormale. Acest lucru corespunde năzuințelor tuturor popoarelor iubitoare de pace. Fără încheierea cît mai grabnică a tratatului de pace cu Germania nu se poate asigura o atitudine justă față de interesele naționale legitime ale poporului german.

Incheierea tratatului de pace cu Germania are o mare însemnătate pentru consolidarea păcii în Europa. Tratatul de pace cu Germania va permite soluționarea definitivă a problemelor care s-au ivit în urma celui de al doilea război mondial. Statele din Europa care au avut de suferit de pe urma agresiunii hitleriste, și îndeosebi vecinii Germaniei sunt vital interesați în soluționarea acestor probleme. Incheierea tratatului de pace cu Germania va contribui la îmbunătățirea situației internaționale în ansamblul ei și prin aceasta va contribui la stabilirea unei păci trainice.

Necesitatea de a grăbi încheierea tratatului de pace cu Germania este dictată de faptul că primejdia refacerii militarismului german, care a dezlănțuit două războaie mondiale, nu a fost înlăturată, deoarece nu au fost încă îndeplinite hotăririle corespunzătoare ale conferinței dela Potsdam. Tratatul de pace cu Germania trebue să asigure înlăturarea posibilității reînvierii militarismului german și a agresiunii germane.

Incheierea tratatului de pace cu Germania va stabili pentru poporul german condiții trainice de pace, va contribui la desvoltarea Germaniei ca stat unit, independent, democrat și iubitor de pace, în conformitate cu hotăririle dela Potsdam și va asigura poporului german posibilitatea colaborării pașnice cu celelalte popoare.

Pornind dela aceasta, Guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței au hotărît să treacă neîntârziat la elaborarea tratatului de pace cu Germania.

Guvernele U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței consideră că pregătirea tratatului de pace trebue să fie înfăptuită cu participarea Germaniei reprezentată printr-un guvern al întregii Germanii și că tratatul de pace cu Germania trebue să fie elaborat pe următoarele baze:

Bazele tratatului de pace cu Germania

Participanți

Marea Britanie, Uniunea Sovietică, S.U.A., Franța, Polonia, Cehoslovacia, Belgia, Olanda, și celelalte state care au participat cu forțele lor armate la războiul împotriva Germaniei.

Clauze politice

1. — Germania este restabilită ca stat unit. Prin aceasta se pune capăt dezmembrării Germaniei, iar Germania unită capătă posibilitatea de a se dezvolta ca stat independent, democrat și iubitor de pace.

2. — Toate forțele armate ale puterilor de ocupație trebue să fie retrase din Germania cel mai târziu un an după intrarea în vigoare a tratatului de pace. Concomitent vor fi lichidate toate bazele militare străine de pe teritoriul Germaniei.

3. — Poporului german trebue să i se asigure drepturi democratice pentru ca toate persoanele care se află sub jurisdicție germană, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie, să se bucure de drepturile omului și de libertățile fundamentale, inclusiv libertatea cuvântului, a presei, a cultului religios, a convingerilor politice și a întrunirilor.

4. — In Germania trebue să fie asigurată libera activitate a partidelor și organizațiilor democratice acordându-li-se dreptul de a-și soluționa în mod liber chestiunile interne, de a ține congrese și adunări, de a se bucura de libertatea presei și publicațiilor.

5. — Pe teritoriul Germaniei nu trebuie să fie admisă existența unor organizații potrivnice democrației și cauzei menținerii păcii.

6. — Tuturor foștilor militari ai armatei germane, inclusiv ofițerilor și generalilor, tuturor foștilor naziști cu excepția acelora care execută pedepse judiciare pentru crimele săvîrșite de ei, trebue să li se acorde drepturi cetățenești și politice egale cu cele ale tuturor celorlalți cetățeni germani pentru a putea participa la construirea unei Germanii democratice și iubitoare de pace.

7. — Germania se obligă să nu intre în nici o coaliție sau alianța militară îndreptată împotriva oricăreia din puterile care au participat cu forțele lor armate la războiul împotriva Germaniei.

8. — Nu se vor impune Germaniei nici un fel de obligații cu caracter politic sau militar, decurgând din tratate sau acorduri încheiate de guvernele Republicii Federale Germane și Republicii Democrate Germane înainte de semnarea tratatului de pace cu Germania și de unificarea Germaniei într-un stat unit.

Teritoriul

Teritoriul Germaniei este delimitat de frontierele stabilite prin hotăririle conferinței dela Potsdam a marilor puteri.

Clauze economice

1. Germaniei nu i se vor impune nici un fel de restricții în dezvoltarea economiei ei de pace care trebuie să servească la creșterea bunei stări a poporului german.

De asemenea, Germaniei nu i se vor impune nici un fel de restricții în ceeace privește comerțul cu celelalte țări, navigația maritimă și accesul la piețele mondiale.

2. Germania este scutită complet de plata datoriilor de stat postbelice către S.U.A., Marea Britanie, Franța și U.R.S.S., cu excepția datoriilor rezultând din obligații comerciale.

Clauze militare

1. Germania va fi autorizată să dispună de forțe armate naționale proprii (terestre, aeriene, navale,) necesare pentru apărarea țării.

Proporțiile acestor forțe armate vor fi limitate în conformitate cu sarcinile cu caracter intern, de apărare locală a frontierelor și de apărare antiaeriană.

2. Germania este autorizată să producă materiale și mijloace tehnice militare, a căror cantitate sau tipuri nu trebuie să depășească limitele necesare pentru forțele armate stabilite pentru Germania prin tratatul de pace.

Germania și Organizația Națiunilor Unite

Statele care au încheiat tratatul de pace cu Germania vor sprijini cererea Germaniei de a fi admisă ca membră în Organizația Națiunilor Unite.

Despre pregătirea tratatului de pace cu Germania și convocarea unei conferințe de pace pentru tratatul de pace cu Germania

In conformitate cu înțelegerea realizată anterior între guvernele S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S., în problema procedurii pregătirii tratatului de pace cu Germania.

1. Să fie însărcinați adjuncții miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri ca în curs de trei luni să pregătească proiectul tratatului de pace cu Germania.

2. Să se dea posibilitate statelor aliate care au participat cu forțele lor armate la războiul împotriva Germaniei să-și expună poziția în problema tratatului de pace cu Germania în timpul pregătirii proiectului tratatului de pace.

3. Să se prevadă o participare corespunzătoare a reprezentanților Germaniei la toate fazele pregătirii tratatului de pace. Pină la constituirea unui guvern provizoriu al întregii Germanii, la pregătirea proiectului tratatului de pace cu Germania vor participa reprezentanți ai guvernelor existente în Germania răsăriteană și Germania occidentală.

4. — Să fie convocată în termen de șase luni, și în orice caz nu mai tîrziu de octombrie 1954, conferința de pace pentru examinarea proiectului de tratat de pace cu Germania, conferință la care să participe statele interesate corespunzătoare, precum și reprezentanți ai Germaniei

Ședința din 1 februarie

BERLIN 2 (Agerpres). — Ședința din 1 februarie a Conferinței miniștrilor afacerilor externe a avut loc la reședința Inaltului comisar al U.R.S.S. în Germania, de pe „Unter den Linden".

Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov.

Miniștrii au continuat discutarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene".

Bidault a făcut observații în legătură cu problema în discuție. El a confirmat din nou că este de acord cu principalele puncte ale planului propus de Eden în ședința miniștrilor din 29 ianuarie. Bidault a afirmat că acest plan poate fi luat ca bază de discuții, și și-a rezervat dreptul de a face observații suplimentare în cursul dezbaterilor. Deocamdată, a spus Bidault, mă voi limita la observații în legătură cu problema componenței comisiei de control prevăzută de planul lui Eden. După cum se știe, potrivit acestui plan, această comisie trebuie să fie alcătuită din reprezentanți ai celor patru puteri cu sau fără participarea unor persoane neutre și să-și exercite controlul asupra desfășurării alegerilor în întreaga Germanie. Bidault a declarat că el preferă ca din Comisia de control să facă parte reprezentanți ai unor țări neutre ceea ce, după cum a declarat el, ar înlesni aplicarea principiului majorității la adoptarea hotărîrilor în cadrul acestei Comisii.

Bidault s-a ocupat apoi de declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 30 ianuarie în care au fost expuse primele observații ale delegației sovietice în legătură cu planul lui Eden.

Bidault a declarat că în ceea ce privește observațiile lui Molotov el consideră drept un „element pozitiv" faptul că în ele s-a acordat importanță ținerii unor alegeri libere în întreaga Germanie. Totodată, Bidault a încercat să creeze impresia că pe baza propunerilor lui Eden ar putea fi asigurate alegeri cu adevarat libere.

Ministrul afacerilor externe al Franței s-a ocupat în continuare de declarația lui V. M. Molotov care a arătat că părerea guvernului sovietic este ca în urma alegerilor în întreaga Germanie, statul german să fie cu adevărat liber și să aibe cu adevărat mînă liberă, atît în politica sa internă, cît și în cea externă. După cum a arătat în declarația sa din 30 ianuarie V. M. Molotov, acest lucru nu reese din planul lui Eden. Bidault a afirmat totuși că cererea formulată de delegația sovietică ar corespunde tezelor susținute de puterile occidentale în notele adresate de ele Uniunii Sovietice în ultimii doi ani. Bidault a declarat că, după cum înțelege el, în planul lui Eden nu este vorba de extinderea în mod automat asupra întregii Germanii a obligațiilor politice externe semnate de guvernul dela Bonn, inclusiv tratatul dela Paris cu privire la includerea Germaniei în „comunitatea defensivă europeană". El a adăugat că Franța nu condiționează unificarea Germaniei de intrarea acesteia în „comunitatea defensivă" însă pe de altă parte, nu consideră posibil să interzică Germaniei acest lucru. Bidault a subliniat din nou că sprijină acele articole ale planului Eden care prevăd ca puterile de ocupație să exercite un control total atît asupra pregătirii alegerilor în Germania, cît și asupra ținerii lor, articole inspirate de neîncrederea în forțele democrate germane. In ciuda faptelor, Bidault a apărat acordul dela Bonn ca pe un acord care ar urmări grăbirea încheierii tratatului de pace cu Germania, deși este îndeobște cunoscut că acest acord consfințește pe termen lung drepturile S.U.A., Angliei și Franței ca puteri de ocupație în Germania occidentală.

Eden, care a luat cuvîntul după Bidault, a declarat că în formularea punctului 2 al ordinei de zi pe care miniștrii îl discută în prezent, problema germană este legată de problema asigurării securității europene. Aceasta, a spus Eden, este redactarea domnului Molotov, și eu sunt cu totul de acord că este just ca aceste două probleme să fie puse într-o asemenea ordine. Rezolvarea problemei germane, a spus el, trebuie să includă garantarea securității europene. Suntem obligați cu toții să dăm poporului german posibilitatea de a trăi în condiții de libertate și democrației pentru ca el să-și poată ocupa locul în rîndul popoarelor iubitoare de pace din lume. Acest principiu a fost inclus în acordul dela Potsdam și domnul Molotov a amintit de el la 25 ianuarie. Suntem obligați să sprijinim acest principiu, dar aceasta nu înseamnă că toate clausele acordului de la Potsdam pot fi aplicate astăzi.

Eden a declarat că este de acord că sunt necesare garanții împotriva unei noi agresiuni germane și a afirmat că în problema germană țelurile celor patru puteri sunt identice. Intre noi, a declarat Eden, sînt divergențe numai în aceea ce privește felul în care trebue realizate aceste țeluri. Eden a spus, că intenția puterilor occidentale este de a include Germania în rîndul popoarelor iubitoare de pace, susținînd că calea spre aceasta ar trece prin crearea „comunității defensive europene". Repetînd vechile argumente de mult cunoscute și de mult respinse în sprijinul „comunității defensive europene", Eden a afirmat că ea ar avea un caracter defensiv, că nu ar servi la pregătirea agresiunii împotriva Uniunii Sovietice și că nu ar urmări reînvierea militarismului german.

Rezumînd, după cum s-a exprimat el, pozițiile celor trei puteri occidentale, Eden a declarat că ele nu pot reveni „la sistemul de control cvadripartit" prevăzut de acordul dela Potsdam, și consideră că „unirea Germaniei cu alte țări din Europa" este mai rezonabilă.

Eden a declarat că nu intenționează să ceară ca guvernul întregii Germanii să fie legat anticipat de obligația de a adera la tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", sau de orice alte obligații internaționale. El a adăugat însă că, după cum consideră puterile occidentale, guvernul întregii Germanii „va dori să facă acest lucru".

Referindu-se la observațiile lui V. M. Molotov în legătura cu faptul că propunerile în legătură cu alegerile în întreaga Germanie prevăzute de planul englez păcătuiesc prin neîncrederea față de forțele democratice germane, Eden a continuat să insiste ca alegerile în întreaga Germanie să fie pregătite și ținute sub controlul puterilor de ocupație, și a încercat să dovedească că astfel de alegeri ar putea servi ca un mijloc de exprimare reală a voinței poporului german. In continuarea ședinței, V. M. Molotov a făcut o declarație în legătură cu „problema germană și sarcinile asigurării securității europene".

După ce și-a încheiat declarația, V. M. Molotov a remis miniștrilor afacerilor externe ai Angliei, Franței și S.U.A. textele a două propuneri ale delegației sovietice, „proiectul Guvernului Sovietic privitor la pregătirea tratatului de pace cu Germania" și „despre pregătirea tratatului de pace cu Germania și convocarea unei conferințe de pace în legătură cu tratatul de pace cu Germania".

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit.

Sedința din 2 februarie

BERLIN 2 (Agerpres). — Cea de a opta ședință a Conferinței miniștrilor afacerilor de externe a avut loc la reședința Inaltului comisar al U.R.S.S. în Germania. Ședința s'a deschis la ora 15 (ora locală) sub președinția lui John Foster Dulles, secretarul de stat al S.U.A., care a luat cuvîntul primul.

J. F. Dulles a expus punctul de vedere al delegației S.U.A. în legătură cu a doua problemă înscrisă pe ordinea de zi. El s-a pronunțat din nou împotriva participării reprezentanților celor două părți ale Germaniei la discutarea problemei germane. Neputând respinge argumentele cuprinse în declarația din 1 februarie a lui V. M. Molotov, Dulles, s'a dedat la atacuri calomnioase împotriva politicii de pace a Uniunii Sovietice și împotriva Guvernului R. D. Germane.

A luat apoi cuvîntul Georges Bidault, ministrul de externe al Franței, care a declarat că nu este de acord nici cu metoda nici cu baza propunerilor sovietice în problema germană. Bidault a refuzat să discute despre atitudinea opiniei publice franceze în legătură cu acordurile dela Bonn și Paris.

In legătură cu problema renașterii militarismului german, Bidault a subliniat că guvernul francez se menține la punctul de vedere că trebue să se ajungă la o reglementare a problemei germane de natură să împiedice orice renaștere a militarismului și orice nouă agresiune în Europa. El și-a exprimat îndoiala asupra utilității discutării chestiunii tratatului de pace în momentul de față, însă a declarat că ținînd seama de cererea lui V. M. Molotov, va trece în revistă punctele asupra cărora nu este de acord. Bidault a susținut din nou „formula asocierii" pe care a propus-o anterior și s-a pronunțat împotriva revenirii la principiile acordurilor dela Potsdam. Ministrul de externe al Franței a subliniat totuși că Franța este de aceeași părere cu U.R.S.S. în ceeace privește faptul că Germania nu trebue să dispună de forțe armate nelimitate.

Ministrul de externe al Angliei, Eden, a stăruit ca V. M. Molotov să-și expună punctul de vedere în problema alegerilor libere în Germania.

Ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a anunțat că dată fiind ora înaintată va prezenta în cursul ședinței de miercuri un plan în privința alegerilor în Germania.

Ședința s-a încheiat la orele 19.

Viscol și ger în Europa

LONDRA 2 (Agerpres). — Europa cunoaște cea mai grea iarnă din ultimii 7 ani. In numeroase regiuni ale Europei occidentale circulația trenurilor a fost oprită, rîurile au fost transformate în uriașe rezervoare de ghiață, firele electrice au fost rupte, iar sute de localități lipsite de comunicație cu restul lumii.

La Londra, temperatura a scăzut la 23 grade Fahrenheit timp de 12 ore în șir, ceeace în Anglia se întîmplă extrem de rar. Aprovizionarea cu curent electric a fost întreruptă în numeroase regiuni din Marea Britanie, firele electrice rupîndu-se sub greutatea zăpezii și a gheții.

In Italia aproape 100 de localități din regiunile muntoase au fost izolate din cauza nămeților. Viscolul care a bîntuit în Triest cu 170 km. pe oră a desrădăcinat copacii și a smuls acoperișurile caselor. Mai multe persoane au fost ucise.

La Paris unde se înregistrează gerul cel mai cumplit pe care îl țin minte francezii au murit marți din cauza frigului încă 10 persoane.

In Belgia temperatura se menține la minus 25 grade.

In Germania occidentală, la Frankfurt cetățenii lipsiți de adăpost au umplut sălile metroului pentru a se adăposti de vîntul înghețat.

Meteorologii au prezis că dacă gerul va continua, Rinul va îngheța dela Marea nordului pînă în Elveția. La Lorelei Rinul a și înghețat pe un parcurs de peste 3 mile, traficul fluvial a încetat complet pe întreg cuprinsul Germaniei.

Valul de ger a atins marți în Elveția un punct culminant.

Scurte știri

● France Presse transmite că Emanuel Bloch, avocatul soților Rosenberg, a fost găsit sîmbătă mort în apartamentul său. Potrivit agenției France Presse, moartea lui Emanuel Bloch s-ar datora unui atac de cord. Nu de mult organizația reacționară a **avocaților din New York a cerut radierea** din barou a lui Bloch. Avocatul Bloch a fost tutorele copiilor lui Julius și Ethel Rosenberg.

● Ziarul „Daily Worker" anunță din Lisabona că acum cîteva zile au fost arestați trei tineri portughezi care participaseră în vara anului trecut la Festivalul Mondial **al Tineretului dela București.**

Manifestații studențești la Madrid

LONDRA 2 (Agerpres). — După cum transmit agențiile Associated Press și Reuter, manifestațiile studențești antibritanice dela Madrid puse la cale de autoritățile franchiste s-au transformat în demonstrații antifranchiste. Mulțimea a profitat de acest prilej pentru a-și exprima mînia împotriva regimului fascist al lui Franco. Poliția a atacat pe manifestanți rănind grav 20 de persoane. In urma acestui atac polițienesc, la 26 ianuarie 3.000 de studenți au manifestat în semn de protest pe străzile Madridului. Numeroase chioșcuri cu ziare au fost luate cu asalt și mulțimea a ars toate exemplarele din ziarul falangist „Arriba". Câteva sute de studenți s-au adunat în fața clădirii postului de radio Madrid protestând împotriva relatării false asupra demonstranților transmisă din ordinul autorităților franchiste. Cînd poliția a atacat pe manifestanți cu bastoane de cauciuc, studenții au răspuns aruncînd cu pietre.

La 27 ianuarie a avut loc o nouă manifestație în fața universității din Madrid în cursul căreia mai multe sute de studenți au protestat împotriva modului în care presa și radioul franchist au relatat despre manifestațiile din ultimele zile. Poliția a intervenit efectuînd numeroase arestări.

Descoperirea unui complot pentru răsturnarea guvernului Guatemalei

GUATEMALA CITY 2 (Agerpres). — France Presse transmite că la 29 ianuarie guvernul Guatemalei a dat publicității un comunicat în care anunță descoperirea unui vast complot destinat să răstoarne regimul actual al Guatemalei cu ajutorul străinătății.

Comunicatul arată că în acest complot sunt implicați generalul Anastasio Somoza, președintele statului Nicaragua, și fiul sau Anastasio Somoza Debayle, precum și o serie de oameni politici din Guatemala, printre care și generalul Miguel Idigoras Fuentes, fost candidat la președinția republicii.

Comunicatul arată că un ofițer american în retragere, colonelul Carl Studer, actualmente în serviciul companiei americane „United Fruit", a fost însărcinat cu elaborarea planului de invazie a teritoriului Guatemalei. Aceste planuri prevedeau acțiuni simultane în mai multe puncte ale țării: debarcări pe coasta Pacificului și ocuparea unor aeroporturi situate în diferite puncte strategice.

Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii europene

Declaraţia făcută de V. M. Molotov în şedinţa din 1 februarie a conferinţei dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de V. M. Molotov la 1 februarie 1954 la conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe:

Am trecut la discutarea problemei germane. Pe ordinea noastră de zi această problemă este denumită „Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii în Europa". Rezultatele conferinţei dela Berlin vor fi apreciate mai ales după rezultatele discuţiilor în legătură cu această problemă.

Pentru popoarele Europei, inclusiv poporul german, au o însemnătate serioasă numai acele hotărîri în problema germană care vor corespunde nu în vorbe ci în fapte, intereselor asigurării păcii şi securităţii în Europa. Hotărîrile noastre trebue să servească ţelului fundamental — asigurarea păcii în Europa — şi să preîntîmpine deci primejdia reînvierii militarismului german.

Sînt oare de acord reprezentanţii Franţei, Angliei, Statelor Unite, aflaţi aci, că principala răspundere pentru dezlănţuirea atît a primului război mondial, cît şi a celui de al doilea război mondial revine militarismului german? Sper că sînt de acord. Sarcina noastră este de a nu admite situaţia ca militarismul german agresiv să poată turbura din nou viaţa paşnică în Europa şi să dezlănţuie un al treilea război mondial.

Oamenii sovietici nu uită niciodată acest lucru. Ei nu pot uita sacrificiile fără număr făcute de poporul nostru în trecut; cifrele şi faptele citate nu oferă decît o imagine slabă a lor. Deosebit de mari au fost aceste sacrificii în anii grei ai agresiunii hitleriste împotriva U.R.S.S., care a urmat agresiunii împotriva Cehoslovaciei, Poloniei, Belgiei, Franţei, Olandei, Danemarcei, Norvegiei, Iugoslaviei.

Putem noi oare uita că în urma agresiunii hitleriste au fost distruse sau incendiate total sau parţial 1.710 oraşe şi peste 70.000 de comune şi sate din ţara noastră? Se ştie că calculul financiar al pierderilor Uniunii Sovietice a arătat că pagubele directe pricinuite pe teritoriul sovietic supus ocupaţiei hitleriste au fost evaluate, potrivit unor date departe de a fi complete, la 128 miliarde de dolari. Datele oficiale corespunzătoare amănunţite au fost publicate.

Putem noi oare uita că în urma agresiunii militarismului german, Uniunea Sovietică a pierdut pentru totdeauna în lupte şi în urma deportării nemiloase a oamenilor sovietici dincolo de hotarele patriei aproximativ 7.000.000 de oameni. Mari sînt şi sacrificiile altor popoare din Europa, şi nu numai din Europa. Dar toată lumea ştie că U.R.S.S. a suferit mai mult decît toţi şi a suportat pe umerii săi principala greutate a luptei împotriva agresiunii, pentru instaurarea unei păci echitabile.

Exprimînd cele mai profunde sentimente şi voinţa poporului său, Guvernul U.R.S.S. consideră că este de datoria sa să facă tot posibilul pentru a nu admite un nou război mondial. Tocmai deaceea, el se opune oricăror încercări de reînviere a militarismului german. Cine contribue astăzi la reînvierea militarismului german poartă cea mai grea răspundere pentru destinele păcii şi, în primul rînd, pentru destinele popoarelor Europei.

Care este poziţia Uniunii Sovietice în problema germană? Pe scurt, poziţia Uniunii Sovietice este ca ţările noastre — Franţa, Anglia, Statele Unite şi Uniunea Sovietică — să se călăuzească în această problemă după principiile fundamentale ale hotărîrilor adoptate de noi în comun, care au fost adoptate de noi anterior în unanimitate şi care vorbesc despre necesitatea asigurării păcii şi preîntîmpinării posibilităţii unei noi agresiuni din partea militarismului german. Prin aceste acorduri s-a stabilit că Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii şi Anglia vor acţiona în comun pentru a ajuta poporul german să-şi refacă statul pe baze democratice şi paşnice. La aceste hotărîri a aderat la timpul său şi Franţa, deşi în prezent dl. Bidault se desolidarizează mereu de aceste hotărîri luate de comun acord. Presupun însă că aceste acorduri nu sînt mai puţin necesare Franţei decît, să spunem, Uniunii Sovietice.

Recunoaştem că acordurile dela Potsdam cuprind nu puţine puncte care s-au învechit. Cu toate acestea, sensul fundamental al acestor acorduri rămîne în vigoare întrutotul. Sensul acestor acorduri este ca în rezolvarea problemei germane, Franţa, U.R.S.S., Anglia şi Statele Unite ale Americii să acţioneze în comun şi ca ţările noastre să găsească un limbaj comun cu poporul german şi anume cu forţele sale democratice, pentru a nu admite un nou război în Europa.

Sus amintitele acorduri între cele patru puteri au indicat căile concrete spre asigurarea securităţii în Europa. Dacă în conformitate cu aceste acorduri ale celor patru puteri vom împiedica prin eforturi comune reînvierea militarismului german, vom înlătura principala primejdie a unui nou război în Europa şi în felul acesta, vom crea obstacole serioase în calea pregătirii şi dezlănţuirii unui nou război mondial. Dacă vom renunţa însă la acţiunile întreprinse împreună şi de comun acord de cele patru puteri şi vom admite refacerea militarismului german, atunci niciun fel de acorduri internaţionale nu ne vor putea oferi suficiente garanţii pentru preîntîmpinarea unui nou măcel mondial.

Poporul german este interesat în toate acestea nu mai puţin decît celelalte popoare. Aflîndu-ne la Berlin, simţim deosebit de puternic că şi pentru poporul german războiul a avut consecinţe grele. In actualele condiţii, dezlănţuirea unui nou război mondial ar duce pe lîngă toate celelalte la o calamitate atît de gravă ca primejdia unui război fratricid între germani înşişi.

Conferinţa noastră a ajuns într-o situaţie destul de penibilă. Discutăm problema germană la Berlin fără participarea germanilor.

Miniştrii Franţei, Angliei şi Statelor Unite, care se află aici, n-au vrut să asculte guvernul Republicii Democrate Germane, invocînd împotrivirea guvernului Adenauer. Ei s'au declarat de acord cu acele personalităţi oficiale din Germania occidentală care îşi închipuie că ar exprima voinţa întregului popor german, deşi acest lucru nu corespunde de fel realităţii. Aceste personalităţi oficiale pline de sine din Germania occidentală n-au vrut să ia loc la aceeaşi masă cu membrii guvernului Republicii Democrate Germane, chemaţi la putere de majoritatea covîrşitoare a populaţiei din Germania răsăriteană, aşa cum au arătat-o alegerile parlamentare democratice care au avut loc aici şi multe fapte din viaţa de zi cu zi. Aceasta a dovedit miopia politică a cercurilor oficiale sus amintite. Delegaţia sovietică consideră însă cu putinţă ca această greşală făcută să fie îndreptată. Pentru aceasta, pe viitor, am putea să profităm de prilej pentru a asculta reprezentanţi ai Germaniei răsăritene şi occidentale, măcar în unele din chestiunile importante ale problemei germane, în cele mai importante. Acest lucru s-ar putea face şi pentru chestiunea care se discută astăzi.

Delegaţia sovietică propune să se pornească dela premiza că problema germană este în primul rînd o chestiune a poporului german însuşi, a germanilor înşişi. Poporul german nu poate fi pur şi simplu un obiect al hotărîrilor sau al acţiunilor altor state. Numai el însuşi, numai germanii înşişi pot rezolva cu adevărat problema germană. O altă rezolvare a problemei germane ar fi nerezonabilă şi nejustă faţă de poporul german.

Pe de altă parte, împrejurările legate de cel de al doilea război mondial ne-au adus într-o situaţie în care Uniunea Sovietică, Franţa, Anglia şi Statele Unite ale Americii nu se pot ţine departe de rezolvarea acestei probleme, nu pot fi doar observatori pasivi în această chestiune. Dela terminarea războiului, lor le revine un rol activ şi de deosebită răspundere în rezolvarea problemei germane.

Desigur, aceasta se referă numai la perioada actuală, cînd nu s-a încheiat încă tratatul de pace cu Germania. De îndată ce tratatul de pace cu Germania va fi fost încheiat, şi noi avem datoria de a ne ocupa în sfîrşit de încheierea lui grabnică, Germania va intra în rîndul statelor egale în drepturi din Europa. Este neîndoielnic că înaltul nivel al culturii germane şi o economie paşnică dezvoltată vor asigura Germaniei un loc demn printre celelalte mari puteri. Pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania cele patru state ale noastre trebue să acţioneze nu separat, ci în comun pentru a se ajunge la încheierea tratatului de pace cu Germania şi a asigura poporului german restabilirea unităţii statului naţional, pentru ca prin acţiunile noastre comune şi prin eforturile forţelor iubitoare de pace ale poporului german să se creeze condiţii în care Germania refăcută să nu mai devină în viitor un nou focar de agresiune, ci să devină unul din membrii egali în drepturi ai familiei popoarelor iubitoare de pace din Europa. Este neîndoelnic că dacă cele patru state ale noastre vor acţiona în comun şi nu vor încerca să folosească fie chiar şi o parte a Germaniei pentru a opune unele state europene altor state europene, noi vom rezolva cu succes problema germană. In acest caz nu trebue să sufere interesele niciunuia din cele patru state sau ale oricăror alte state iubitoare de pace şi în acelaş timp acest lucru ar fi cea mai bună rezolvare a problemei germane din punctul de vedere al asigurării drepturilor naţionale şi al intereselor fundamentale ale poporului german însuşi.

Alta este calea pe care este împinsă Germania de planurile de constituire a aşa numitei „comunităţi defensive europene". Sensul politic al acestor planuri este că trei state — Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa — încearcă împreună cu cercurile oficiale din actuala Germanie occidentală să înjghebeze un bloc militar îndreptat împotriva unui al patrulea stat — Uniunea Sovietică.

Acum este tocmai un moment în care se fac încercări de a se atrage în fel şi chip în acest bloc, îndreptat împotriva U.R.S.S., Germania occidentală, acordîndu-i-se posibilitatea de a trece la refacerea militarismului german. Aceasta înseamnă totodată că cele trei state occidentale duc nu o politică de împotrivire faţă de reînvierea militarismului german, ci o politică de colaborare militară cu actualele cercuri oficiale ale Germaniei occidentale care speră în mod făţiş în grabnica legalizare a militarismului german.

Nu putem să nu dăm atenţie faptului că pînă şi guvernul Franţei duce astăzi o asemenea politică. Nu va fi nici o exagerare dacă vom spune că această politică, vădit lipsită de orice perspective, trezeşte nedumerirea legitimă a majorităţii popoarelor Europei. Pentru a fundamenta această politică a guvernului francez, dl. Bidault pune problema ca şi cum ar exista numai cele două alternative arătate de el.

Care sunt aceste alternative?

Citez cuvintele spuse de dl. Bidault în şedinţa noastră din 25 ianuarie:

„Este important să nu se lase în mijlocul continentului o Germanie izolată şi, în acelaş timp, să se preîntîmpine reînvierea oricărui militarism agresiv. In această privinţă sînt posibile două şi numai două formule: „formula controlului coercitiv şi formula asociaţiei".

Aşa dar, potrivit declaraţiei d-lui Bidault, în ceeace priveşte Germania, sînt posibile fie „formula controlului coercitiv" — şi în alt loc el a vorbit chiar despre „un control nelimitat în timp" — fie „formula asociaţiei". In cazul de faţă este vorba însă de o „asociaţie" foarte sui generis.

Sensul celor de mai sus arată că dl. Bidault interpretează acordurile dela Potsdam în ceeace priveşte Germania ca o formă de „control coercitiv". El prezintă în acelaşi timp lucrurile ca şi cum cineva ar încerca să impună Germaniei controlul altor state pe termen nelimitat. Dar aceasta este, desigur, o interpretare nejustă. Dacă însă nu se va amîna la nesfîrşit încheierea tratatului de pace cu Germania şi se va trece, aşa cum o cere de pildă Uniunea Sovietică, la pregătirea tratatului, nu va fi nevoie de mult timp pentru ca tratatul de pace cu Germania să fie încheiat fără noi amînări. Noi am încheiat doar tratate de pace cu toate celelalte state din Europa, inclusiv o ţară cum este Italia.

Dacă miniştrii celor patru puteri nu vor tărăgăna această chestiune, atunci şi Germania va avea un tratat de pace pe baza căruia va căpăta cu adevărat mînă liberă atît în treburile ei interne, cît şi în cele externe. Iar poporul german are de multă vreme dreptul la o asemenea libertate. In caz contrar nu putem lua în serios discuţiile despre faptul că Germania trebuie să trăiască „în condiţii de libertate". Nu ajunge să se vorbească despre libertate. Trebuie ca poporul german să aibe în sfîrşit această libertate adevărată.

Pe de altă parte, recurgînd la vaga „formulă a asociaţiei", dl. Bidault urmăreşte crearea „comunităţii defensive europene", adică mai simplu vorbind, crearea unei armate vesteuropene în care să fie inclus wehrmachtul german refăcut. Rezultă o „asociaţie" sui generis, care în limbaj simplu poate fi denumită gruparea militară a cîtorva state vesteuropene, îndreptată împotriva altor state europene.

Cu alte cuvinte, în loc să se preocupe de pacea între statele europene, autorii formulei „asociaţie" pregătesc cu propriile lor mîini nu întărirea păcii ci un nou război în Europa şi încă unul foarte primejdios. Este ciudat că unii reprezentanţi ai Franţei cred că Franţa ar avea nevoie nu de o alianţă cu U.R.S.S. şi cu celelalte state europene iubitoare de pace, ci de un bloc militar mărcar cu o parte a Germaniei, un bloc îndreptat împotriva U.R.S.S., Poloniei, Cehoslovaciei şi altor state, deşi aceste state sînt reazimul cel mai sigur al păcii şi securităţii europene generale şi ar dori să fie aliaţi de nădejde ai Franţei, interesată în neadmiterea unui nou război. Intr-adevăr, dacă ar fi să vorbim despre ţările ai căror reprezentanţi participă la actuala conferinţă cine dacă nu Franţa şi o mare parte a Uniunii Sovietice au fost cu numai cîţiva ani în urmă sub ocupaţia militarismului german? Cine dacă nu Franţa şi Uniunea Sovietică trebue să înţeleagă că au interese comune în asigurarea securităţii europene?

Nu putem să nu recunoaştem că dacă Franţa şi Uniunea Sovietică vor avea relaţii bune între ele şi vor căuta nu separat ci în comun, căile sigure pentru garantarea securităţii lor externe, atunci în actualele condiţii nimeni nu va cuteza să turbure pacea în Europa, securitatea europeană va fi asigurată. Deosebirea între sistemele sociale nu trebue să fie o piedică, în orice caz nu trebue să creeze obstacole de netrecut în calea realizării unui acord pentru asigurarea dezvoltării paşnice a celor două ţări care trebue să devină baza de nădejde a păcii şi securităţii în Europa. Acest lucru este cu putinţă dacă Franţa şi Uniunea Sovietică se vor opune împreună şi de comun acord reînvierii militarismului german.

Guvernul Sovietic este convins că o asemenea politică s-ar bucura şi de spijinul majorităţii covîrşitoare a poporului german. Franţa şi Uniunea Sovietică nu trebue să ducă o politică de izolare una faţă de alta, ci trebue să tindă spre întărirea consecventă a relaţiilor franco-sovietice, precum şi spre crearea condiţiilor unei colaborări normale între U.R.S.S., Franţa şi Germania şi, în acelaş timp, spre izolarea militariştilor şi revanşarzilor germani în Europa şi în Germania însăşi. O asemenea politică nu va fi pe placul militariştilor germani, dar ei reprezintă doar o mică minoritate, deşi influentă, în societatea germană; în schimb, această politică se va bucura de sprijinul celor mai largi cercuri ale poporului german. Iar aceasta, în ultimă instanţă va rezolva chestiunea în favoarea unei păci şi securităţi trainice în Europa.

Dl. Bidault crede ferm în acordurile dela Bonn şi Paris. Dar chiar în Franţa creşte pe zi ce trece împotrivirea faţă de adoptarea acestor acorduri. Acest lucru este foarte explicabil.

Cei mai fervenţi adepţi ai constituirii armatei vesteuropene sînt, după cum se ştie, miniştrii americani. Pentru ei e mai simplu, întrucît S.U.A. nu intenţionează să-şi includă trupele în această armată.

Dl. Dulles a spus aici:

„Uniunea Sovietică declară că ea se teme că această nouă comunitate creată (este vorba de „comunitatea defensivă europeană") poate constitui o primejdie pentru ea. In realitate însă, această comunitate va însănătoşi Europa, îi va asigura o prosperitate mai mare şi o va face în acest fel mai puternică; dar toate acestea nu trebue să constitue un motiv de teamă dacă în acelaşi timp Europa va deveni mai iubitoare de pace".

Aşa dar, Uniunea Sovietică este sfătuită „să nu se teamă" de „comunitatea defensivă europeană". Se face însă rezerva că pentru aceasta se pune următoarea condiţie: — „dacă în acelaşi timp Europa va deveni mai iubitoare de pace". Tocmai această rezervă arată că Europa nu a devenit mai iubitoare de pace şi, deci, temerile Uniunii Sovietice nu sunt tocmai atît de neîntemeiate.

Se naşte şi întrebarea, cum trebuie să fie înţelese cuvintele dlui Dulles că „comunitatea defensivă europeană" ar „însănătoşi Europa, asigurîndu-i o prosperitate mai mare". Se ştie că din „comunitatea europeană" fac parte numai şase state, printre care şi Luxemburgul. Se ştie de asemenea că în Europa există nu şase, ci 32 de state. Cum vine asta — cele şase state care fac parte din „comunitate" să însănătoşească întreaga Europă în care există 32 de state? Nu vor obosi oare aceste şase state dacă se vor apuca de aceasta?

Tratatele dela Bonn şi Paris nu sunt de fapt decît o parte a unui vast plan militar american. Nu numai Luxemburgul dar şi Franţa şi Italia sunt considerate în cazul de faţă mai curînd ca executante ale unei voinţe străine, ale unor planuri străine.

Tratatele dela Bonn şi Paris transformă Germania occidentală în principalul focar de pregătire a unui nou război în Europa. In acest caz, Germania occidentală va deveni doar principala, dar nu singura bază militară pentru o nouă agresiune. Ea va completa doar reţeaua bazelor militare americane din Europa, Africa de Nord, Orientul Apropiat şi Mijlociu, de pe numeroasele insule din Oceanul Atlantic. Este îndeobşte cunoscut că există baze militare americane în Marea Britanie, Germania occidentală, Franţa, Spania, Italia, Grecia, Norvegia, pe insula Malta, în Islanda, Austria, Portugalia, Marocul francez, Algeria, Liban, Turcia, pe insula Creta, în Arabia Saudită, Irak, Aden. Reţeaua bazelor militare americane pe teritorii străine completează reţeaua bazelor engleze pe teritorii străine, care de asemenea pot fi numărate cu zecile. Pînă şi potrivit unor date incomplete numărul bazelor americane pe teritoriile străine susmenţionate se cifrează la 82. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît Statele Unite ale Americii au încheiat un acord special cu Spania franchistă. Nici Hitler nu s-a putut lipsi la timpul său de acest ajutor. Pentru ce ar renunţa alţii la un aliat atît de cunoscut? Evident că toate aceste baze militare americane şi multe altele în curs de construcţie, ca şi tratatele dela Bonn şi Paris, au în vedere ceea ce dl. Dulles a numit „însănătoşirea" şi „prosperitatea" Europei. Nu este greu să ne dăm seama că nu este vorba nicidecum de însănătoşirea şi prosperitatea Europei. Toate acestea urmăresc scopuri îndreptate împotriva U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară. Prin urmare, noi nu putem să nu ţinem seama de acest lucru.

Lucrurile nu se limitează la măsurile de ordin pur militar luate de S.U.A. şi Anglia. Cine nu ştie că în afară de acestea sunt luate masuri de subminare a economiei şi bunei stări a populaţiei, cum sunt de pildă măsurile împotriva ţărilor de democraţie populară? In 1951, în Statele Unite a fost publicată „legea cu privire la asigurarea securităţii mutuale". In cadrul acestei legi au fost alocaţi 100 milioane de dolari pentru tot felul de diversiuni şi acţiuni subversive împotriva Uniunii Sovietice, Poloniei şi Cehoslovaciei, Bulgariei, Ungariei, Romîniei, Albaniei, precum şi a zonei sovietice din Germania şi Austria. Intrucît o astfel de acţiune din partea S.U.A. a stîrnit un protest legitim în numeroase ţări, reclama făcută „legii" sus-menţionate a încetat. In ultima vreme se caută să se vorbească cît mai puţin despre ea.

Or, dacă în 1951 au fost alocaţi pentru acţiuni subversive împotriva ţărilor de democraţie populară 100 de milioane de dolari, este evident că şi în 1952, în 1953 şi în 1954 au fost alocate sume în aceleaşi scopuri. Nu ştim dacă în această perioadă sumele alocate au atins o jumătate de miliard sau 1 miliard de dolari. Există multe indicii că şuvoiul dolarilor destinaţi acţiunilor subversive împotriva ţărilor de democraţie populară continuă să crească.

Dacă aceasta ar fi fost o chestiune pur internă a unui stat sau a altuia, s-ar fi putut să nici nu amintim despre ea. Or nu este aşa.

Nu se poate trece cu vederea faptul că şi „legea americană cu privire la asigurarea securităţii mutuale" constituie înainte de toate unul din elementele pregătirii unui nou război în Europa. Amendamentele ulterioare la această lege au arătat că scopul legii este să contribuie la pregătirea unui nou război nu numai în Europa, ci şi în Asia. Simbătă, cînd am ascultat cuvîntarea d-lui Dulles, el putea să ne apară ca fiind pătruns exclusiv de intenţii paşnice. Dl. Dulles a sfătuit fără ocol să nu se nutrească temeri în privinţa tratatelor dela Bonn şi Paris. Pe de altă parte însă, nu este rezonabil să nu se ţină seamă de fapte. Faptele pe care le-am citat abia acum dovedesc cu totul altceva decît cuvintele liniştitoare ale d-lui Dulles.

In ultima vreme se vorbeşte mult în favoarea tratatelor dela Bonn şi Paris care deschid porţile militarismului german. Acestea acorduri sunt proiectate pe zeci de ani. Pare-se că vor să ne spună — luaţi-vă gîndul dela tratatul de pace cu Germania. Este suficient ca tratatele dela Bonn şi Paris să fie semnate de şase guverne. Cu aceasta, pare-se, vor să înlocuiască tratatul de pace cu Germania.

Or, nu trebue să subapreciem necesitatea încheierii grabnice a tratatului de pace cu Germania. Trebuie să se ţină seama şi de învăţămintele Versailles-ului. Odinioară, după primul război mondial, în Occident s-a crezut scurt timp că tratatul dela Versailles ar putea rezolva problema apărării statelor europene de reînvierea militarismului german şi a agresiunii Germaniei. Carenţa şi miopia autorilor tratatului dela Versailles a ieşit la iveală curînd. Versailles-ul nu numai că nu a asigurat securitatea în Europa dar a şi fost una din principalele premize ale celui de al doilea război mondial. Aceasta se explică într-o măsură considerabilă prin faptul că era un tratat de asuprire a Germaniei, că era urît de poporul german şi de aceea era condamnat la un eşec inevitabil şi ruşinos.

Tratatele dela Paris şi Bonn nu sunt nicidecum mai bune decît tratatul dela Versailles. Hotărîtor este faptul că aceste tratate nu au nimic comun nici cu interesele asigurării securităţii europene, nici cu interesele poporului german. Aceste tratate nu sunt decît anexe ale faimosului grup militar nord-atlantic.

Prin tratatele dela Paris şi Bonn se face încercarea de a lăsa Germania occidentală timp de 50 de ani în situaţia de ţară semi-ocupată, lipsită de independenţă şi suveranitate naţională în afacerile ei externe. Ni se propune ca aceste rînduieli să fie instaurate în întreaga Germanie, inclusiv în partea ei răsăriteană, cel puţin, — după cum a declarat astăzi dl B'dault, — pînă la încheierea tratatului de pace la a cărui pregătire nu s-a căzut de acord încă să se treacă. Dar care german va păşi de bunăvoie pe această cale? Nici măcar tratatul dela Versailles nu a preconizat o atît de flagrantă lipsire de drepturi a poporului german.

Dar cine poate crede că germanii din Germania occidentală vor tolera o perioadă nelimitat de îndelungată o situaţie în care să nu poată rezolva în mod independent nici treburile lor interne, nici problemele privind relaţiile lor externe cu celelalte state. Cum ne putem închipui situaţia ca într-o parte a Germaniei, în cazul de faţă în Germania occidentală, cele trei state occidentale — Statele Unite ale Americii, Anglia, Franţa, — să se poată amesteca în orice moment în viaţa internă, să introducă starea excepţională cînd le trece prin cap şi, în general să-şi dea aere de stăpîni absoluţi în această parte a Germaniei? Dacă unele personalităţi oficiale ale actualei Germanii occidentale acceptă în prezent aceasta, ele nu o fac pentru că — adoptînd astăzi o docilitate silită — s-ar gîndi cît de cît serios la posibilitatea menţinerii unei asemenea situaţii zeci de ani de acum înainte.

Prin urmare, atît acordul dela Paris cît şi cel dela Bonn sunt clădite pe nisip şi de aceea ele nu sunt viabile. Sub pretextul exprimat într-o formă decentă al creării armatei vest-europene, ele lasă de fapt mînă liberă militariştilor şi revanşarzilor germani în ceeace priveşte crearea unei noi armate regulate în Germania occidentală. La început, după cum prevede tratatul dela Paris, vor fi create 12 divizii. Şi mai tîrziu? Mai tîrziu — dacă nu vom da dovadă de naivitate flagrantă fiecare dintre noi va ghici ce va fi mai tîrziu. In acest caz va sosi însă repede momentul cînd militarismul german, dispreţuind interesele poporului german, va începe să vorbească în adevăr în limbajul său agresiv. Şi noi ştim că el nu se opreşte la jumătatea drumului.

Incadrîndu-se în „comunitatea defensivă europeană" Germania occidentală va păşi făţiş pe calea reînvierii militarismului german. Toţi ştiu, că Republica Democrată Germană iubitoare de pace nu va merge pe această cale. Aşa dar, realizarea tratatelor dela Bonn şi Paris ridică obstacole de neînvins în calea unirii Germaniei, face cu neputinţă pentru un anumit timp restabilirea unităţii statului german.

Mai este încă o trăsătură comună între tratatele dela Bonn şi Paris şi tratatul dela Versailles. Noile tratate, ca şi cel dela Versailles, au tăişul îndreptat împotriva Uniunii Sovietice. Nu toţi îndrăznesc să vorbească făţiş şi deschis despre aceasta, dar noi, oamenii sovietici nu am greşit în aprecierea Versailles-ului la timpul său, credem şi nu greşim nici în aprecierea acordurilor dela Bonn şi Paris şi nici în concluziile rezultînd din această apreciere.

Credem că soarta acordurilor dela Bonn şi Paris nu va fi mai bună decît soarta Versailles-ului. Fie că acordurile dela Bonn şi Paris nu vor putea fi înfăptuite şi vor rămîne moarte, vor fi avortoni hidoşi, fie că începerea aplicării acestor acorduri va fi în acelaşi timp începutul destrămării sistemului internaţional de relaţii care se încearcă să fie pus la baza acestor acorduri. Din partea poporului sovietic nu vă puteţi aştepta la simpatie faţă de aceste acorduri îndreptate împotriva U.R.S.S. şi a celorlalte popoare iubitoare de pace din Europa.

Se pare că autorii acordurilor dela Bonn şi Paris n-au ţinut seama că trăiesc în mijlocul secolului XX. Incă tratatul dela Versailles a arătat că în secolul nostru nu trebuie să ne luăm după cele mai rele modele de tratate înrobitoare, bazate pe inegalitate în drepturi, din vremurile trecute, inclusiv din secolul XIX. Aceasta se referă cu atît mai mult la tratatele şi acordurile discutate în zilele noastre.

Fie că o vrem sau nu, trăim în vremuri noi, trebue să ţinem seama de evenimentele istoriei noi. Autorii acordurilor dela Bonn şi Paris au crezut pe semne că aceasta nu se referă la ei. Şi, ca urmare, ei au întocmit proiecte care n-au nicio contingenţă cu situaţia reală din vremurile noastre.

Dacă în aceste proiecte, este totuşi ceva real, trebuie să recunoaştem că aceasta nu este în interesul păcii, nu este în interesul securităţii popoarelor Europei. De pe urma acestor proiecte vor profita numai revanşarzii germani, care visează să treacă cît mai repede la restabilirea militarismului german şi la dezvoltarea maximă a industriei lor de război. Tendinţele lor agresive vor căpăta posibilitatea de a se înfăptui dacă acordurile dela Bonn şi Paris vor intra în vigoare. Dar aceasta înseamnă că acordurile dela Bonn şi Paris servesc nu cauza păcii şi securităţii în Europa, ci cauza pregătirii şi dezlănţuirii unei noi agresiuni a unui nou război.

Care este soluţia?

Există, desigur, o soluţie. Această soluţie este ca cele patru state ale noastre să renunţe la încercările de a se opune unul altuia, cel puţin în ceea ce priveşte interesele păcii, interesele asigurării securităţii în Europa. Nu este greu de găsit soluţia dacă sîntem cu toţii de acord să nu admitem reînvierea militarismului german. Tocmai în acest scop este necesar să se rezolve problema încheierii tratatului de pace cu Germania. Poporul german are nevoie nu de acordurile dela Bonn şi Paris care accentuiază primejdia războiului, ci de un tratat de pace. Numai un tratat de pace va asigura poporului german o adevărată libertate şi independenţă, îi va asigura libertatea de a lua hotărîri atît în treburile interne, cît şi în treburile referitoare la relaţiile între state.

Incă cu doi ani în urmă, Guvernul Sovietic a prezentat guvernelor Franţei, Angliei şi S.U.A. un proiect al bazelor tratatului de pace cu Germania. Cele trei puteri occidentale nu şi-au exprimat însă nici pînă în prezent atitudinea faţă de acest proiect şi nu au făcut nici un fel de propuneri în legătură cu tratatul de pace cu Germania. O asemenea atitudine nu poate contribui la rezolvarea acestei probleme importante.

Potrivit proiectului bazelor tratatului de pace prezentat de noi, Germania este restabilită ca stat unit, independent, democrat şi iubitor de pace. Toate forţele armate ale puterilor de ocupaţie trebuie să fie retrase din Germania cel mai tîrziu un an dela intrarea în vigoare a tratatului de pace.

La proiectul prezentat anterior considerăm necesar să adăugăm următoarele la capitolul „Clauze politice":

„Nu se vor impune Germaniei nici un fel de obligaţii cu caracter politic sau militar decurgînd din tratate sau acorduri încheiate de guvernele Republicii Federale Germane şi Republicii Democrate Germane înainte de semnarea tratatului de pace cu Germania şi unificarea Germaniei într-un stat unit".

O asemenea propunere nu ar trebui să întîmpine obiecţiuni, dacă declaraţia liniştitoare făcută de dl. Eden în şedinţa anterioară corespunde părerii guvernelor statelor occidentale reprezentate la această conferinţă.

Pentru Germania are o mare însemnătate ceea ce se poate prevedea în tratat pentru uşurarea situaţiei economico-financiare. In legătură cu aceasta, considerăm că este de dorit să se adauge în proiectul nostru următoarea clauză:

„Germania este scutită complet de plata datoriilor de stat postbelice către S.U.A., Marea Britanie, Franţa şi U.R.S.S., cu excepţia datoriilor rezultînd din obligaţii comerciale".

Proiectul sovietic de tratat de pace cu Germania prevede că Germania democrată este autorizată să dispună de forţe armate naţionale proprii, necesare pentru apărarea ţării. Pentru precizarea acestei chestiuni propunem introducerea următoarei completări la capitolul „Clauze militare":

„Proporţiile acestor forţe armate vor fi limitate în conformitate cu sarcinile cu caracter intern, de apărare locală a frontierelor şi de apărare antiaeriană".

Acest principiu va corespunde celor care există în tratatele de pace corespunzătoare semnate de guvernele noastre.

Cînd se pune problema necesităţii de a se grăbi pregătirea tratatului de pace, se găsesc de obicei fel de fel de obiecţiuni împotriva acestui lucru care duc la tergiversarea chestiunii. Se spune că nu trebue să ne ocupăm de pregătirea tratatului de pace, atîta timp cît nu va fi creat un guvern al întregii Germanii. Asemenea obiecţiuni nu pot fi însă recunoscute ca întemeiate.

Inainte, guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei considerau cu neputinţă ca cele patru puteri să pregătească un proiect de tratat de pace încă înainte de crearea guvernului întregii Germanii.

Nimeni altul decît ministrul afacerilor externe al Angliei, luînd cuvîntul în 1947 la conferinţa dela Londra a miniştrilor afacerilor externe, a spus: „Ceea ce m-am străduit să obţin, este să se ajungă la un asemenea acord, încît aceste două fenomene, adică pregătirea în vederea creării guvernului german şi pregătirea tratatului de pace, să se petreacă simultan şi îndată ce pregătirea acestui tratat va fi terminată, guvernul german care va putea să-şi exprime părerile, să existe. Am avut în vedere că aceste două chestiuni vor avea loc simultan". Această poziţie a guvernului Angliei a fost împărtăşită deasemenea de guvernele S.U.A. şi Franţei. Fireşte, tratatul de pace poate fi semnat numai de un guvern al întregii Germanii, care va fi constituit de un parlament ales pe baza unor alegeri libere. Una din principalele noastre obligaţii este de a grăbi ţinerea acestor alegeri libere.

Dar aceasta nu înseamnă deloc că disputa care s-a prelungit în jurul acestei probleme trebuie să fie un pretext pentru renunţarea la pregătirea tratatului de pace. Pregătirea tratatului de pace depinde în primul rînd de un acord al celor patru puteri asupra poziţiilor lor, ceea ce nu trebue să se amîne la nesfîrşit. Cu acest lucru trebuia să ne ocupăm de mult. Totodată, Guvernul Sovietic se pronunţă pentru o largă participare a reprezentanţilor Germaniei la toate etapele pregătirii tratatului de pace. El consideră că pînă la constituirea guvernului întregii Germanii, la pregătirea tratatului de pace ar putea participa reprezentanţi ai Germaniei răsăritene şi occidentale. Examinarea şi adoptarea definitivă a tratatului de pace trebue să aibă loc cu participarea guvernului întregii Germanii, constituit pe baza unor alegeri pe întreaga Germanie, iar tratatul de pace va fi supus spre ratificare parlamentului întregii Germanii.

Din aceasta rezultă că Guvernul Sovietic propune să se înceapă fără alte amînări lucrările de pregătire a proiectului de tratat de pace cu Germania, în timp ce propunerile S.U.A., Angliei şi Franţei înseamnă o nouă amînare a rezolvării acestei probleme.

Insuşi faptul începerii pregătirii tratatului de pace ar confirma că am păşit într-o etapă nouă, foarte importantă a activităţii comune în problema germană, în cursul căreia am putea depăşi divergenţele existente în problemele litigioase. Aceasta ar contribui la apropierea celor două părţi ale Germaniei şi la grăbirea rezolvării unor chestiuni separate referitoare la problema germană, printre care şi cea a constituirii guvernului întregii Germanii şi a ţinerii alegerilor pe întreaga Germanie. In conformitate cu aceste propuneri, delegaţia sovietică prezintă actualei conferinţe proiectul său completat al bazelor tratatului de pace cu Germania, precum şi proiectul său în problema pregătirii tratatului de pace cu Germania şi a convocării unei conferinţe de pace pentru tratatul de pace cu Germania.

Delegaţia sovietică speră că miniştrii Franţei, Angliei şi Statelor Unite care participă la conferinţă, îşi vor expune părerea în legătură cu aceste propuneri. Ar fi foarte important să cădem de acord asupra grăbirii pregătirii tratatului de pace şi a convocării unei conferinţe de pace pentru tratatul de pace cu Germania.

In ceea ce priveşte observaţiile făcute astăzi de dl. Bidault, delegaţia sovietică îşi va expune părerea în această privinţă. Vom studia deasemenea cu atenţia cuvenită observaţiile făcute astăzi de dl. Eden.

Rămîne să adaug că delegaţia sovietică va prezenta propuneri şi în legătură cu celelalte chestiuni referitoare la problema germană.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii. Tel Nr. 7 61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79 60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.